

Dosarul nr. 1a-25/2026
Nr. PIGD 1-24010084-05-1a-09022026
Inga

I instanță
Judecătorul Gorlenco

Judecătoria Cahul
sediul central

DECIZIE
În numele Legii

10 august 2026

mun.Comrat

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componență:

președintele completului, judecătorul	Mironov Andrei
judecătorii	Hudoba Valeri și Colev Grigori
grefierilor	Jeleva Elena

cu participarea:

procurorului	Sîrbu Maxim, Gîrbu Natalia
--------------	----------------------------

apărătorul inculpatului Armanu Pavel, avocatul Cimpoeș Vladimir

apărătorul inculpatului Dermenji Anatolie, avocatul Dandేశ Veaceslav

judecând în ședință publică în ordine de apel, apelurile declarate de către avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Armanu Pavel și avocatul Dandేశ Veaceslav în interesele inculpatului Dermenji Anatolie, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul sediul central din 21 ianuarie 2026, în cauza penală privind acuzarea lui:

Armanu Pavel Ivan, născut la *****, domiciliat în satul *****, raionul Taraclia, căsătorit, la întreținere 2 copii minori, angajat al DP Sud a INSP, la locul de muncă se caracterizează pozitiv, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, anterior nejudecat, cetățean al Republicii Moldova
și

Dermenji Anatoli Anatolii născut la *****, domiciliat în satul *****, UTA Găgăuzia, angajat al DP Sud a INSP, căsătorit, la locul de serviciu se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, anterior nejudecat, cetățean al Republicii Moldova,

învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) din Codul penal al Republicii Moldova,

Cauza penală a parvenit pentru judecare în prima instanță la judecătoria Cahul sediul central la data de 24 iunie 2024. (vol.II, f.d.1)

Judecătoria Cahul sediul central a pronunțat sentința la data de 21 ianuarie 2026. (vol.III, f.d.89-103)

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de apel la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat la data de 09 februarie 2026. (vol.III, f.d.212)

Procedura citării legale a fost respectată.

Audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, audiind participanții la proces, asupra apelului înaintat,

C O N S T A T Ă :

Prin sentința judecătoriei Cahul sediul central din 21 ianuarie 2026, Armanu Pavel și Dermenji Anatoli au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) din Codul penal și în temeiul expirării termenului prescripției răspunderii penale, Armanu Pavel și Dermenji Anatoli s-a liberat de pedeapsa penală prevăzută în sancțiunea art.332 alin.(1) din Codul penal.

S-a încasat, în mod solidar, de la inculpații Armanu Pavel și Dermenji Anatoli în beneficiul statului, cheltuieli judiciare în mărime de 3150 /trei mii una sută cincizeci/ lei pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.254 din 09.*****.2023.

În conformitate cu prevederile art. 162 Cod de procedură penală, corpurile delictelor: Acord de colaborare seria DAC 01 nr.D 01489654 din 17.03.2023; 2) Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 489654 din 17.03.2023, se află în cauza penală la f.d.138-139, când sentința devine definitivă, urmau a fi lăsate la păstrare la materialele cauzei penale, pe tot termenul de păstrare a acestuia. (vol.III, f.d.86-103)

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că Armanu Pavel Ivan, deținând conform ordinului nr.71 ef. din 07.02.2023 al IGP al MAI, funcția de ofițer al Serviciului Patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești, al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, și fiind persoană publică conform art.123 alin.(2) din Codul penal și având în conformitate cu fișa postului atribuții de desfășurare a activităților de constatare a faptelor ilicite, de documentare a contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale potrivit legii, de executare a măsurilor de prevenire a infracțiunilor și contravențiilor atribuite Poliției conform legii, fiind conștient de faptul că, dânsul la data de 13.*****.2022 aproximativ în jurul orei *****.31, aflându-se împreună cu colegul său Lazarev Leonid în exercitarea atribuțiilor funcționale în satul Balabanu, raionul Taraclia, au constatat prin intermediul mijlocului tehnic din dotare fapta contravențională de depășire cu 13 km/h a limitei vitezei de deplasare în localitate de către conducătorul automobilului de model „Opel Meriva” cu nr./î LV AL 342, care se încadrează în prevederile art.236 alin.(1) Cod Contravențional și că nu au documentat acest fapt, urmărind intenția falsificării unor acte publice din interese personale și anume pentru a evita o eventuală sancționare disciplinară pentru ne documentarea

încălcării specificate mai sus, în continuarea intenției sale infracționale, Armanu Pavel s-a înțeles în prealabil cu colegul său de serviciu Dermenji Anatoli care deținea funcția de subofițer superior al Serviciului Patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, fiind și el persoană publică, ca ultimul să întocmească un Acord de colaborare și Decizia asupra cauzei contravenționale, false, în privința numitului Coițan Ion, în care să-i impute acestuia săvârșirea faptei contravenționale descrise mai sus, prevăzute art.236 alin.(1) Cod contravențional, la care Coițan Ion de fapt nu avea nici o atribuție.

Ulterior, în scopul realizării intenției sale infracționale, Dermenji Anatoli, acționând la rugămintea colegului său Armanu Pavel, la data de 17.03.2023 aflându-se în municipiul Cahul, a întocmit un Acord de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 prevăzut de art.451⁵ Cod Contravențional, chipurile încheiat cu Coițan Ion, dar de fapt în lipsa ultimului, în care au fost introduse date vădit false privind recunoașterea de către pretinsul contravenient Coițan Ion a vinovăției de comiterea contravenției descrise mai sus, la fel tot atunci Dermenji Anatoli a întocmit și Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 489654 din 17.03.2023, în privința pretinsului contravenient Coițan Ion, chipurile în prezența ultimului, dar de fapt în lipsa acestuia, în care au fost introduse date vădit false, privind recunoașterea lui Coițan Ion ca vinovat de comiterea contravenției descrise mai sus, prevăzută de art.236 alin.(1) Cod contravențional, la fel i-a stabilit în conformitate cu această Decizie o sancțiune redusă sub formă de amendă în mărime de 09 unități convenționale, echivalentul sumei de 450 lei, acte publice în care Dermenji Anatoli și cu Armanu Pavel, au falsificat semnăturile din numele pretinsului contravenient Coițan Ion, astfel recunoscându-l ilegal vinovat de săvârșirea contravenției descrise mai sus, la care ultimul de fapt nu avea nici o atribuție, acțiuni săvârșite din alte interese personale.

Fapta incriminată inculpatului Armanu Pavel Ivan de către organul de urmărire penală a fost încadrată în norma penală, prevăzută de art.332 alin.(1) din Codul penal, conform indicilor: *Înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale.*

Dermenji Anatoli Anatoli, deținând conform ordinului nr.5 ef. din 04.05.2020 al INSP al IGP al MAI, funcția de subofițer superior al Serviciului Patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI și fiind persoană publică conform art.123 alin.(2) din Codul penal și având în conformitate cu fișa postului atribuții de desfășurare a activităților de constatare a faptelor ilicite, de documentare a contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale potrivit legii, de executare a măsurilor de prevenire a infracțiunilor și contravențiilor atribuite Poliției conform legii, fiind conștient de faptul că colegul său de serviciu Armanu Pavel deținând funcția de ofițer al Serviciului Patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești, al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, fiind și el astfel o persoană publică, nu a documentat fapta de depășire cu 13 km/h a limitei vitezei de deplasare în localitatea Balabanu, raionul Taraclia de către conducătorul automobilului de model „Opel Meriva” cu nr./î LV AL 342, care a avut loc la

13.****.2022 și care se încadrează în prevederile art.236 alin.(1) Cod Contravențional, acționând în înțelegere prealabilă cu Armanu Pavel, din interese personale și anume pentru a-l ajuta pe Armanu Pavel să evite o eventuală sancționare disciplinară pentru ne documentarea încălcării specificate mai sus, a acceptat la rugămintea ultimului, să întocmească un Acord de colaborare și Decizia asupra cauzei contravenționale, false, în privința numitului Coițan Ion, în care să-i impute acestuia săvârșirea faptei contravenționale descrise mai sus, prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional, la care Coițan Ion de fapt nu avea nici o atribuție.

Ulterior, în scopul realizării intenției sale infracționale, Dermenji Anatoli, acționând la rugămintea colegului său Armanu Pavel, la data de 17.03.2023 aflându-se în municipiul Cahul, a întocmit un Acord de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 prevăzut de art.4515 Cod Contravențional, chipurile încheiat cu Coițan Ion, dar de fapt în lipsa ultimului, în care au fost introduse date vădit false privind recunoașterea de către pretinsul contravenient Coițan Ion a vinovăției de comiterea contravenției descrise mai sus, la fel tot atunci Dermenji Anatoli a întocmit și Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 489654 din 17.03.2023, în privința pretinsului contravenient Coițan Ion, chipurile în prezența ultimului, dar de fapt în lipsa acestuia, în care au fost introduse date vădit false, privind recunoașterea lui Coițan Ion ca vinovat de comiterea contravenției descrise mai sus, prevăzută de art.236 alin.(1) Cod Contravențional, la fel i-a stabilit în conformitate cu această Decizie o sancțiune redusă sub formă de amendă în mărime de 09 unități convenționale, echivalentul sumei de 450 lei, acte publice în care Dermenji Anatoli și cu Armanu Pavel, au falsificat semnăturile din numele pretinsului contravenient Coițan Ion, astfel recunoscându-l ilegal vinovat de săvârșirea contravenției descrise mai sus, la care ultimul de fapt nu avea nici o atribuție, acțiuni săvârșite din alte interese personale.

Fapta incriminată inculpatului Dermenji Anatoli Anatoli de către organul de urmărire penală a fost încadrată în norma penală, prevăzută de art.332 alin.(1) din Codul penal, conform indicilor: *Înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale.*

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Cahul sediul central din 21 ianuarie 2026, avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Armanu Pavel la data de 05 februarie 2026 a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central, completul de judecată, judecător Inga Gorlenco din 21.01.2026 prin care numitul Armanu Pavel a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 332 alin.(l) Cod Penal; casarea încheierii protocolare a instanței din 09.12.2024, prin care instanța decis a anexa la materialele cauzei, fără examinarea cererii de recuzare a judecătorului Gorlenco Inga, și respectiv constatarea de instanța de apel a încălcării prevederilor privind incompatibilitatea judecătorului și procedura de soluționare a cererii de recuzare, de la articolele 33-35 din Codul de procedură penală, casarea sentinței din data de 21.01.2026, cu dispunerea rejudecării cauzei rejudecarea cauzei de prima instanță Judecătoria Cahul, de un alt complet de judecată; casarea încheierii din data de 20.****.2024 de respingere a cererii de recuzare din 19.****.2024 a judecătorului Gorlenco Inga, și respectiv constatarea de instanța de apel a

încălcării prevederilor privind incompatibilitatea judecătorului și procedura de soluționare a cererii de recuzare, de la articolele 33-35 din Codul de procedură penală, casarea sentinței din data de 21.01.2026, cu dispunerea rejudecării cauzei rejudecarea cauzei de prima instanță Judecătoria Cahul, de un alt complet de judecată; casarea încheierii din data de 12.07.2024 de respingere a cererii de recuzare din data de 09.07.2024, a judecătorului Gorlenco Inga, și respectiv constatarea de instanța de apel a încălcării prevederilor privind incompatibilitatea judecătorului și procedura de soluționare a cererii de recuzare, de la articolele 33-35 din Codul de procedură penală, și respectiv casarea sentinței din data de 21.01.2026, cu dispunerea rejudecării cauzei rejudecarea cauzei de prima instanță Judecătoria Cahul, de un alt complet de judecată; casarea încheierii din data de 08.10.2024 de respingere a cererii de recuzare din 08.10.2024 a judecătorului Gorlenco Inga, și respectiv constatarea de instanța de apel a încălcării prevederilor privind incompatibilitatea judecătorului și procedura de soluționare a cererii de recuzare, de la articolele 33-35 din Codul de procedură penală, și respectiv, casarea în legătură cu aceasta a sentinței din data de 21.01.2026, cu dispunerea rejudecării cauzei rejudecarea cauzei de prima instanță Judecătoria Cahul, de un alt complet de judecată; casarea integrală a sentinței din 21.01.2026 pe motiv de nulitate absolută a sentinței din 21.01.2026 în legătură cu faptul că prima instanță a examinat cauza în lipsa inculpatului fără a respecta legislația națională la art. 321 alin.(6) Cod de procedură penală privind judecarea cauzei în lipsa inculpatului, cu dispunerea rejudecării cauzei de prima instanță din motivele expuse de un alt complet de judecată.

Tot, în legătură cu aceasta solicită și casarea încheierii protocolare a instanței din data de 07.10.2024 prin care în fapt și în drept a decis și a purces la examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului Armanu Pavel. În situația respingerii solicitărilor întemeiate de casarea a sentinței primei instanțe cu remiterea la rejudecare a cauzei în prima instanță în alt complet de judecată, solicită, dispunerea, citării și audierii martorilor Lazarev Leonid și Mîță Gheorghe nemijlocit de instanța de apel, casarea în acest sens a încheierii protocolare din 15.****.2024 prin care a fost respinsă vădit nemotivat, solicitarea inculpatului Armanu Pavel și a apărătorului privind audierea martorului Lazarev L., la care nu a participat inculpatul, dar și a martorului Mîță Gh. În situația respingerii solicitărilor întemeiate de casarea a sentinței primei instanțe cu remiterea la rejudecare a cauzei în prima instanță în alt complet de judecată, în legătură cu cele expuse în cererea de apel, solicită casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a se dispune achitarea numitului Armanu Pavel, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, deoarece nu a fost efectuată de instanță încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Armanu Pavel, în cuprinsul sentinței de condamnare, care apriori servește temei de achitare a acestuia, or, rezultă că acele semne ale infracțiunii nu au fost constatate de instanță ca existente, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în ceea ce-1 privește pe Armanu Pavel. 04 februarie 2026. (vol.III, f.d.108-150, 151-194)

În motivarea apelului a menționat că în cuprinsul sentinței instanța nu efectuează calificarea oficială a infracțiunii, neindicând care sunt acele semne ale infracțiunii, pentru care îl recunoaște vinovat și îl condamnă pe numitul Armanu Pavel. Or, ulterior, instanță indică astfel:

„Acțiunile lui Armanu Pavel Ivan au fost încadrate în prevederile art. 332 alin. (1) Cod penal, conform semnelor: înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale.” Adică, face referire la încadrarea efectuată de procuror, și nu efectuează propria încadrare juridică a faptei care o reține în culpa numitului Armanu Pavel.

Consideră, sentința din 21.01.2026 ilegală, pasibilă casării cu dispunerea rejudecării cauzei de prima instanță a cărei sentință urmează a fi anulată, de un alt complet de judecată în legătură cu faptul că există încălcări a prevederilor privind incompatibilitatea judecătorului și procedura de soluționare a cererii de recuzare, de la articolele 33-35 din Codul de procedură penală, ceea ce impune aceasta dispune casarea sentinței primei instanțe și rejudecarea cauzei. Prima instanță a examinat cauza în lipsa inculpatului fără a respecta legislația națională la art. 321 alin.(6) Cod de procedură penală privind judecarea cauzei în lipsa inculpatului. Iar în situația respingerii solicitării de casare a sentinței primei instanțe, cu remiterea la rejudecare în primă instanță în alt complet de judecată, consideră că se impune casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a se dispune achitarea numitului Armanu Pavel, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; lipsa încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Armanu Pavel, în cuprinsul sentinței de condamnare, care apriori servește temei de achitare a acestuia, or, rezultă că acele semne ale infracțiunii nu au fost constatate de instanță ca existente.

Astfel, a menționat că în ședința de judecată din 09 decembrie 2024, în interesele inculpatului Armanu Pavel a fost depusă depus cerere de recuzare președintelui ședinței Inga Gorlenco. În fapt, s-a invocat că în cadrul ședinței de judecată din 04 decembrie 2024, instanța a dispus următoarele: „Pentru data de 09.12.2024 instanța va dispune examinarea cererii cu privire la numirea expertizei și audierea inculpaților. În cazul în care inculpații pe 09 decembrie nu se prezintă instanța va constata despre eschivarea de prezentare în cadrul instanței de judecată și va pune în discuție continuarea examinării cauzei penale”. Iar în ședința din 09 decembrie 2024, instanța a expus respingerea cererii de efectuare a expertizei și audierea inculpaților, ceea ce a demonstrat lipsa de obiectivitate. Durata deliberării instanței asupra cererii de efectuare a expertizei judiciare suplimentare, a durat 2 (două) minute, iar încheierea de respingere a cererii de efectuare a expertizei, nu a fost înmănată părților până la ziua de azi.

În drept, susține că cererea a fost întemeiată în baza art. 33 alin.(2), pct. 6) Cod de procedură penală. În ședința de judecată din 09 decembrie 2024 instanța a expus, prin încheiere protocolară că cererea de recuzare conform art.34 alin.(5) CPP, se anexează la materialele cauzei, iar aceasta fără a fi remisă secției de evidență pentru repartizare și examinare.

În fapt rezultă că o cerere perfect întemeiată de recuzare a judecătorului, nu a fost examinată, iar completul de judecată ilegal nu a transmis-o spre examinare altui judecător dispunând doar anexarea acesteia la materialele cauzei penale.

Consideră, că această încheiere protocolară a instanței este ilegală ceea ce impune dispunerea casării acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de prima instanță de un alt complet de judecată.

Menționează că instanța în ședința de judecată din 09 decembrie 2024 a expus, că cererea de recuzare conform art.34 alin.(5) CPP, se anexează la materialele cauzei, fără a fi remisă secției de evidență pentru repartizare și examinare. Această, decizie a instanței a fost imediată, după depunerea cererii de recuzare, din înregistrarea audio a ședinței fiind evident că nici nu a fost lecturată de instanță pentru a decide astfel. În acest sens în procedura de apel, apărarea solicită a fi ascultată înregistrarea audio a ședinței de judecată din data de 09.12.2024. Mai mult lipsa de imparțialitate a completului de judecată, a fost evidentă în ședința de judecată din 09.12.2024, or, impunea părților de a trece la audierea inculpaților fără în general a primi încheierea motivată a instanței privind respingerea cererii de efectuare a expertizei solicitate de apărare, care a fost în realitate remisă părților la data de 16.12.2024, primită de apărător la data de 17.12.2024.

În fapt și în drept, consideră că această soluție a instanței este ilegală, contrară prevederilor art. 34 alin.(5) Cod de procedură penală, or, cererea de recuzare din data de 09.12.2024 nu a fost nicidecum repetată, nu au fost invocate aceleași motive ca în alte cereri de recuzare, nu s-a acționat în mod abuziv cu scopul de a tergiversa procesul, de a deruta judecata sau din alte intenții răuvoitoare. Iar aceasta este evident unui observator obiectiv. Astfel, în ședința de judecată din 09 decembrie 2024, Armanu Pavel a depus cerere de recuzare președintelui ședinței Inga Gorlenco, invocând că în cadrul ședinței de judecată din 04 decembrie 2024, instanța a dispus următoarele: „Pentru data de 09.12.2024 instanța va dispune examinarea cererii cu privire la numirea expertizei și audierea inculpaților. În cazul în care inculpații pe 09 decembrie nu se prezintă instanța va constata despre eschivarea de prezentare în cadrul instanței de judecată și va pune în discuție continuarea examinării cauzei penale”. Iar în ședința din 09 decembrie 2024, instanța a expus respingerea cererii de efectuare a expertizei și audierea inculpaților, ceea ce a demonstrat lipsa de obiectivitate. Durata deliberării instanței asupra cererii de efectuare a expertizei judiciare suplimentare, a durat 2 (două) minute, iar încheierea de respingere a cererii de efectuare a expertizei, nu a fost înmănată părților la ziua de 09.12.2024, instanța concomitent insistând a trece la audierea inculpaților, fără înmânarea părților un act obligatoriu adică încheierea motivată de respingere a cererii de efectuare a expertizei.

Anterior, în ședința din 09.07.2024 Armanu Pavel a depus cerere de recuzare a judecătorului Inga Gorlenco. În fapt cererea de recuzare, a fost motivată, de actele, acțiunile și comportamentul președintelui ședinței din 05 iulie 2024, care la cererea lui A.P. de ai acorda un alt avocat, deoarece strategia lui de apărare este diferită cu avocatul Saitarlî Natalia, și astfel, nu mai pot fi apărat de aceasta. Dna avocat Saitarlî Natalia în cadrul ședinței de judecată din 05 iulie 2024, a confirmat acest aspect juridic de procedură și a expus imposibilitatea continuării participării pe caz, din motivele date a diferenței de opinii pe marginea modalității de apărare a sa, adică Dna Saitarlî Natalia a explicat și mai simplu că nu poate participa în continuare în apărarea sa, deoarece nu are o legătură cu clientul. Cu toate acestea, instanța de judecată, a acordat întrebări ilegale și nepermise, și anume a întrebat în ce constă divergențele strategiei de apărare, la ce atât inculpatul cât și Dna Saitarlî Natalia, i-a explicat instanței, că aceasta este o informație confidențială și nu poate fi expusă.

În rezultatul examinării cererii, instanța a expus protocolar că se respinge cererea, din motiv că avocatul este desemnat de CNAJGS și este obligat să lucreze, că avocatul este avocat și este competent, și că nu au fost prezentate instanței divergențele de poziții dintre avocat și client. Mai mult ca atât instanța a expus că a avut timp suficient pentru a-și angaja un alt avocat, și astfel, cauza continuă cu avocatul desemnat Saitarlî Natalia.

În drept, cererea a fost întemeiată, în baza art.33 alin.(2) pct.5), 6) CPP. Cererea fiind motivată de subiectivitatea judecătorului, și anume, că: „Dovedirea lipsei de imparțialitate în viziunea testului obiectiv se raportează la fapte concrete prin care judecătorul creează în mod nejustificat o situație favorabilă uneia dintre părți. Astfel, dacă în cazul analizei imparțialității sub aspect subiectiv este necesară o privire atentă asupra conduitei umane a judecătorului, reacțiile și replicile acestuia, ostilitatea față de o parte, reproșurile sau afirmațiile acestuia pe parcursul procedurii judiciare, sub aspectul analizei obiective a imparțialității este necesar a se analiza conduita procesuală a judecătorului, respectiv deciziile pe care le ia cu privire la rezolvarea unor incidente de natură procedurală sau limitarea posibilității unei părți în a își susține cauza, raportat la cenzurarea nejustificată a probelor propuse, apărărilor sau concluziilor acesteia. Imparțialitatea personală a judecătorului este reprodusă și în enunțarea Principiilor de la Bangalore privind conduita judiciară, prin care se statuează faptul că „Judecătorul își va exercita îndatoririle judiciare fără favoruri, subiectivism și prejudecăți”. În același act se prevede faptul că Judecătorul se va strădui să adopte o conduită, atât în instanță, cât și în afara acesteia, care să mențină și să întărească încrederea publicului, a juriștilor și a justițiabililor în imparțialitatea judecătorului și a corpului judiciar”.

Cererea de recuzare a fost respinsă.

În ședința de judecată din 19 noiembrie 2024, A.P. a depus cerere de recuzare președintelui ședinței Inga Gorlenko.

În fapt, s-a invocat faptul că instanța a limitat dreptul numitului A.P. și apărătorului acestuia de a participa efectiv la audierea martorilor acuzării, prin respingerea în ședința de judecată din 15.*****.2024 a cererii numitului A.P. din 15.*****.2024 de a audia cu participarea sa a martorului Lazarev L., audiat în ședința de judecată în lipsa acestuia, precum și respingerea cererii subsemnatului din 15.*****.2024 ce a intervenit în calitate de apărător ales al numitului A.P. la data de *****.*****.2024, privind audierea suplimentară a martorului Mîță Gheorghe și soției acestuia după obținerea datelor de identitate acestuia în urma audierii suplimentare a martorului Mîță Gheorghe, precum și din aceleași considerente și audierea suplimentară a martorului Lazarev L.

Cererea apărătorului a fost întemeiată pe prevederile art. 375¹ și art. 322 alin.(6) cod de procedură penală. Anume, anterior în cadrul cercetării judecătorești, a fost audiat în calitate de martor numitul Lazarev Leonid, în ședința de judecată din data de 07.10.2024, în lipsa inculpatului A.P. deși instanța nu a decis examinarea cauzei în lipsa acestuia. Audierea acestui martor a fost efectuată în lipsa inculpatului Armanu Pavel, respectiv, acesta era și este în drept de a asista la audierea acestuia și de a-i pune nemijlocit întrebări. Și chiar instanța în ședința de judecată din 07.10.2024, a menționat că inculpatul Armanu Pavel are dreptul și posibilitatea de a

înainta cereri, de a da întrebări suplimentare martorului și respectiv de a obține audierea acestuia cu participarea sa pentru a-i da întrebările ce se impun. Or, inculpatul are dreptul să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzări. Și este vorba de dreptul inculpatului de a participa efectiv la administrarea probelor, de a fi de față, și a apărătorului ales de a solicita administrarea unor probe, drepturi prevăzute expres de lege și CEDO. În drept, cererea de recuzare a fost întemeiată în baza art. 33 alin.(2), pct. 6) Cod de procedură penală.

Cererea de recuzare a fost respinsă.

Deci, invocă că din studiul cererilor de recuzare din data de 09.12.2024, și cele din data de 09.07.2024 și 19.*****.2024, a rezultat clar, că cererea din 09.12.2024 de recuzare este totalmente diferită de cele două menționate supra. Mai mult cererea de recuzare din data 09.12.2024 face referire la circumstanțe și evenimente survenite, ulterior celor două cereri de recuzare din 09.07.2024 și 19.*****.2024.

Astfel, redă cererea de recuzare din data de 09.12.2024, care nicidecum nu este repetitivă și nici abuzivă, fiind întemeiată pe alte motive și temeiuri decât cele două cereri anterioare, și fiind întemeiată pe evenimente și temeiuri survenite ulterior depunerii cererilor anterioare de recuzare, și pe care o consideră perfect întemeiată și admisibilă: „În prezenta cauză la data de *****.*****.2024 în calitate de apărător ales al numitului Armanu Pavel a intervenit subsemnatul, avocat Vitalie Ciudin.

Concomitent, la data de 19.*****.2024, în cadrul cercetării judecătorești, a fost depusă cerere de efectuare a expertizei judiciare grafoscopice suplimentare în prezenta cauză, și anume: Admiterea cererii; Dispunerea expertizei judiciare grafoscopice de către un alt expert din cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare al Ministerului Justiției Republicii Moldova în prezenta cauză; A formula următoarele întrebări experților: Numitul Coițan Ion a executat sau nu 5 (cinci) semnături din numele contravenientului Coițan Ion, aplicate în Acordul de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023.

Numitul Coițan Ion a executat sau nu 4 (patru) semnături din numele persoanei în cărei privință a fost pornit procesul contravențional și anume din numele lui Coițan Ion, aplicate în Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. DOI 489654 din 17.03.2023;

A solicita de instanță de la Agenția Servicii Publice actele, înscrisurile, întocmite cu ocazia perfectării actelor de identitate, precum și permis de conducere auto a numitului Coițan Ion, adică legate de perfectarea și eliberarea buletinului de identitate, pașaportului, permisului de conducere, respectiv mostre libere de scris și semnături a numitului Coițan Ion.

A predispuie expertului/experti or din cadrul Centrului Național de Expertize Judiciare mostrele de scris și semnături libere urmare a obținerii de la Agenția Servicii Publice a actelor, înscrisurilor, întocmite cu ocazia perfectării actelor de identitate, precum și permis de conducere auto a numitului Coițan Ion, adică legate de perfectarea și eliberarea buletinului de identitate, pașaportului, permisului de conducere, respectiv mostre libere de scris și semnături a numitului Coițan Ion pentru efectuarea expertizei grafoscopice suplimentare solicitate.

De asemenea pentru efectuarea expertizei grafoscopice suplimentare solicitate a predisune expertului: Raportul de expertiză judiciară grafoscopică nr. 254 din 09.*****.2023;

Mostrele anterioare de comparație prezentate de procuror la expertiza anterioară, și anume - ordonanță de învinuire din 27.07.2023 pe Coițan Ion pe 02 file; proces-verbal de audiere a învinuitului Coițan Ion din 27.07.2023 pe 01 filă; mostrele de semnături ridicate de la Coițan în cadrul efectuării urmăririi penale de procuror la data de 05 septembrie 2023, de rând cu ordonanța și procesul-verbal de colectare a acestor din data de 05.09.2023;

Acordul de colaborare seria DAC 01 nr. DOI489654 din 17.03.2023 pe 01 filă și decizia asupra cauzei contravenționale seria DO1489654 din 17.03.2023.

Totodată, indică că în cadrul ședinței de judecată din 04 decembrie 2024, instanța a dispus următoarele: „Pentru data de 09.12.2024 instanța va dispune examinarea cererii cu privire la numirea expertizei și audierea inculpaților. În cazul în care inculpații pe 09 decembrie nu se prezintă instanța va constata despre eschivarea de prezentare în cadrul instanței de judecată și va pune în discuție continuarea examinării cauzei penale”.

Deci, în ședința de judecată din 04 decembrie 2024, instanța a decis direct ca să fie audiați inculpații în ședința din 09 decembrie 2024. Aceasta deși există o cerere nesoluționată de efectuare a expertizei grafoscopice suplimentare.

Invocă că instanța nu a condiționat audierea inculpaților de rezultatele examinării cererii de efectuare a expertizei grafoscopice suplimentare, ci direct a decis: Pentru data de 09.12.2024 instanța va dispune examinarea cererii cu privire la numirea expertizei și audierea inculpaților.

În fapt, din expunerea instanței a rezultat deja clar că poziția instanței nu este echidistantă și imparțială, și a relevat faptul că instanța intenționează să respingă cererea de numire a expertizei grafoscopice suplimentare. Or, altă concluzie nu poate fie, căci nu putea instanța pentru ședința din 09.12.2024 să dispună audierea inculpaților, deși o cerere de efectuare a expertizei grafoscopice nu era soluționată.

Menționează că instanța nu a condiționat audierea inculpaților de rezultatul examinării cererii de efectuare a expertizei judiciare grafoscopice, ci direct a decis audierea inculpaților în ședința din 09.12.2024, mai mult ca atât a indicat că eventuala neprezentare a acestora o v-a constata despre eschivarea de prezentare în instanță. Cele expuse, supra relevă cert, că inculpații au fost puși în o situație inegală cu partea acuzării, căci a existat deja în ședința din 04.12.2024, o aparență clară că cererea de efectuare a expertizei va fi respinsă.

Menționează, cu certitudine asupra temeiniciei acestei judecăți de valoare, or, dacă instanța urma să examineze echidistant și imparțial această cerere, nu putea dispune audierea inculpaților în ziua de 09.12.2024.

Invocă că cele expuse de apărare supra s-au probat deja în ședința de judecată din 09.12.2024, când instanța de judecată, a decis să respingă cererea de numire a expertizei grafoscopice suplimentare solicitate de apărare. Iar timpul în care a deliberat instanța asupra cererii date a durat doar 2 minute. Apărarea punând și la îndoială faptul că în o asemenea perioadă scurtă de timp putea fi redactată și emisă încheierea motivată de respingere a cererii de efectuare a expertizei grafoscopice.

Susține că este evident că astfel, a fost lezat dreptul la apărare, la administrarea probelor de către inculpatul Armanu Pavel în propria cauză, or, o cerere perfect întemeiată, a fost neîntemeiat respinsă de instanță. Invocă astfel, încălcarea directă a drepturilor lui Armanu Pavel asigurate la art. 6 CEDO, la care Republica Moldova este parte, și anume, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, de către o instanță independentă și imparțială, ... care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Orice acuzat are, în special, dreptul să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării.

Astfel, consideră că completul de judecată, nu este imparțial a încălcat flagrant drepturile numitului Armanu Pavel la un proces echitabil urmare a celor expuse.

Menționează, că pentru a se stabili existența unor bănueli legitime de lipsa de imparțialitate a unui judecător, se are în vedere în primul rând și optica celui acuzat. Și chiar dacă aceasta nu este decisivă, susținerile sale trebuie să poată fi justificate din punct de vedere obiectiv. Există o justificare obiectivă a lipsei de imparțialitate raportat la cele expuse supra.

Mai menționează, că Principiul nr.3 al Cartei Judecătorilor în Europa indică în mod expres că judecătorul nu numai că trebuie să fie imparțial, ci trebuie să fie văzut de toți ca fiind imparțial.

La rândul său, Curtea Europeană ridică la rang de principiu necesitatea existenței până și a aparenței de imparțialitate, necesară pentru a nu afecta încrederea publică (iar în procesele penale, mai mult ca orice, încrederea acuzatului) pe care într-o societate democratică trebuie să o inspire instanțele judecătorești. Hotărîrea CEDO, Thorgeirson vs. Islanda, 1992.

Menționează, că dându-se importanță adagiului englez „justice must not only be done, it must be seen to be done” rezultă că maniera, atitudinea, manifestările în care un judecător instrumentează o cauză trebuie să fie de natură a arăta părților că el nu intenționează favorizarea sau defavorizarea vreuneia. Astfel, în mod explicit se reține că „tribunalul trebuie să fie și să pară că este independent și imparțial”. Or, prin cele expuse în ședința din 04.12.2024, tocmai că instanța nu a arătat că nu intenționează favorizarea sau defavorizarea vreuneia din părți.

În fapt, invocă că a existat o defavorizarea a drepturilor procesuale a inculpatului Armanu Pavel.

Menționează, că Curtea Europeană consideră că noțiunea de imparțialitate conține nu doar un element subiectiv, ci și unul obiectiv: nu numai că instanța trebuie să fie imparțială din punct de vedere mental, prin aceea că „niciunul din membrii instanței nu ar trebui să aibă prejudecăți sau predilecții personale”, dar că aceasta trebuie, de asemenea, „să fie imparțială dintr-un punct de vedere obiectiv”, prin aceea că „trebuie să ofere garanții pentru a exclude orice îndoială justificată în această privință”. - CEDO, Cauza Daktaras c. Lituania, 2000.

Consideră, că acest criteriu presupune a se analiza dacă, independent de comportamentul personal al judecătorului, există fapte determinate și verificabile care pot justifica îndoielile cu privire la imparțialitatea sa. - CEDO, Hauschildt vs. Danemarca, 1989.

Deci, consideră, că judecătorul nu a oferit garanții suficiente pentru a exclude, în persoana lui, orice dubiu legitim în cauza respectivă. Și din acest punct de vedere, noțiunile de independentă și imparțialitate obiectivă par intim legate.

Astfel, prin maniera în care a acționat instanța, expunerea în fapt asupra cererii de efectuare a expertizei în ședința din 04.12.2024, refuzul ulterior în efectuarea expertizei, existența unei perioade de deliberare asupra celor solicitate de apărare extrem de restrânse, probează lipsa de imparțialitate a completului de judecată Inga Gorlenco.

Astfel, invocă, circumstanța de la art. 33 alin. (2), pct. 6) Cod de procedură penală, ce determină recuzarea judecătorului de caz, și anume Judecătorul nu poate participa la judecarea cauzei și urmează a fi recuzat dacă există alte circumstanțe care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului.”.

În legătură cu aceasta apărarea solicită casarea încheierii protocolare a instanței din 09.12.2024, expusă supra, și respectiv constatarea de instanța de apel a încălcării prevederilor privind incompatibilitatea judecătorului și procedura de soluționare a cererii de recuzare, de la articolele 33-35 din Codul de procedură penală, casarea sentinței din data de 21.01.2026, cu dispunerea rejudecării cauzei de prima instanță Judecătoria Cahul, de un alt complet de judecată.

Consideră, ilegală încheierea din data 20.*****.2024 privind respingerea cererii de recuzare a judecătorului Gorlenco Inga din data de 19.*****.2024, înaintată de Armanu Pavel. Astfel, în data de 19.*****.2024 a fost depusă de Armanu P. cerere de recuzare a judecătorului Gorlenco Inga, în cerere s-a invocat faptul că instanța a limitat dreptul numitului A.P. și apărătorului acestuia de a participa efectiv la audierea martorilor acuzării, prin respingerea în ședința de judecată din 15.*****.2024 a cererii numitului A.P. din 15.*****.2024 de a audia cu participarea sa a martorului Lazarev L., audiat în ședința de judecată în lipsa acestuia, precum și respingerea cererii subsemnatului din 15.*****.2024 ce a intervenit în calitate de apărător ales al numitului A.P. la data de *****.*****.2024, privind audierea suplimentară a martorului Miță Gheorghe și soției acestuia după obținerea datelor de identitate acestuia în urma audierii suplimentare a martorului Miță Gheorghe, precum și din aceleași considerente și audierea suplimentară a martorului Lazarev L.

Conform încheierii din 20.*****.2024, judecător Natalia Pasat, s-a menționat ca temei de respingere a cererii, că circumstanțele invocate în cerere nu cad sub incidența art. 33,34 Cod de procedură penală, aceasta fiind în esență unica motivare din cuprinsul acestei încheieri.

Consideră, această încheiere neîntemeiată și ilegală, pasibilă casării ceea ce solicită în fața Curții de Apel, din următoarele considerente: în prezenta cauză, la data de *****.*****.2024 în calitate de apărător ales al numitului Armanu Pavel a intervenit subsemnatul, avocat Vitalie Ciudin.

Concomitent, anterior în cadrul cercetării judecătorești, a fost audiat în calitate de martor numitul Lazarev Leonid, în ședința de judecată din data de 07.10.2024, deși instanța nu a decis examinarea cauzei în lipsa acestuia. Audierea acestui martor a fost efectuată în lipsa inculpatului Armanu Pavel, respectiv, acesta era și este în drept de a asista la audierea acestuia și de a-i pune nemijlocit întrebări.

Menționează, că chiar instanța în ședința de judecată din 07.10.2024, a menționat că inculpatul Armanu Pavel are dreptul și posibilitatea de a depune cereri, de a da întrebări suplimentare martorului.

Ulterior, la data de 24.10.2024 inculpatul de abia a luat cunoștință cu declarațiile martorului Lazarev Leonid, la audierea căruia în instanță acesta în general nu a participat.

Următoarea ședință, din 08.****.2024 în fapt nu a avut loc, fiind atașate probele justificative ale neprezentării inculpaților. La fel o ședință din 07.****.2024 nu a avut loc din motive neimputabile părților în proces.

Deja, în data de ****.****.2024 în proces a intervenit subsemnatul, s-a menționat de comun cu inculpatul Armanu Pavel, despre necesitatea de a lua cunoștință cu cauza, inclusiv cu declarațiile persoanelor audiate în prezenta cauză. Evident că și raportat la declarațiile martorului Lazarev Leonid, la audierea căruia Armanu Pavel nu a fost de față și nu a participat.

În următoarea ședință de judecată, din 15.****.2024 de către subsemnat și apărător a fost înaintată cerere de audiere suplimentară a numitului Lazarev Leonid, la care inculpatul Armanu Pavel în primul rând nu a participat și respectiv i s-a încălcat dreptul de a participa efectiv la o acțiune procesuală și nemijlocit administrarea unei probe în cauza penală de acuzare a sa.

De asemenea, prin aceeași cerere din 15.****.2024 s-a invocat că subsemnatul nu a participat în calitate de apărător ales la audierea lui Lazarev Leonid.

Și respectiv, are întrebări suplimentare, care pe deplin au fost justificate prin cerere scrisă depusă completului de judecată în ședință la data de 15.****.2024. Anume, s-a invocat expres, că conform art. 322 alin. (6) Cod de procedură penală Apărătorul este în drept să solicite repetarea unor acțiuni procesuale deja efectuate în ședință în lipsa lui dacă are de concretizat chestiuni suplimentare. Aceste chestiuni suplimentare, dar care reprezintă și întrebările ce dorește să le adreseze și Armanu Pavel, au fost motivate expres în cerere.

Indică că în funcție de rezultate audierii acestui martor suplimentar, apărarea a menționat, că pot apărea și alte întrebări suplimentare față de aceasta în coraport cu rezultatele audierii.

La fel, subsemnatul apărător ales al numitului Armanu Pavel, a solicitat și audierea suplimentară a martorului audiat anterior, la care nu a participat, și anume Mîță Gheorghe, drept prevăzut inherent de CEDO, dar și expres la prevederile legale enunțate, art. 322 alin.(6) Cod de procedură penală. În acest sens a fost depusă și cererea scrisă, în care s-a invocat: Martorul Mîță Gheorghe în ședința de judecată a declarat că posibil în anul 2022-2023 s-a deplasat cu automobilul de model Opel Meriva, după soție, cu n/î LVL 342 spre Ciadîr- Lunga din Cahul. A fost stopat în satul Balaban. Martorul a declarat că nu-l cunoaște pe Coițan Ion, nu a transmis personal automobilul unei astfel de persoane. A discutat cu un polițist. Deci, martorul a declarat că nu-l cunoaște pe Coițan Ion și nu a transmis unei asemenea persoane anume personal automobilul.

Deci, apărarea întrebări suplimentare față de martorul Mîță Gheorghe, sub aspectul, dacă în perioada noiembrie 2023 a transmis cărei va persoane acest automobil cu careva scop. Chiar și ei necunoscute. Doi apărarea a solicitat a-i fi prezentată martorului fotografia existentă la dosar a numitului Coițan Ion, pentru a stabili cert dacă unei persoane cu asemenea înfățișare a transmis

în careva circumstanțe acest automobil, sau altei careva persoane care să dispună de acest automobil careva perioada de timp.

De asemenea, apărarea a intenționat a întreba martorul cine este soția sa și respectiv a solicita audierea acestuia, după identificarea ei. Or, martorul a declarat că automobilul este al soției, doar așa poate fi înțeleasă frază - „după soție”. Precum și dacă soția a transmis cuiva automobilul acesta. Dacă a transmis acest automobil cărei va alte persoane, fie chiar lui Coițan Ion.

De asemenea, apărarea a avut și întrebarea cine anume este colaboratorul de poliție, sau colaboratorii de poliție ce a indicat că l-ar fi oprit, dacă îi cunoaște pe Armanu Pavel, Dermenji Anatoli sau pe Lazarev Leonid.

În funcție de rezultate audierii acestui martor suplimentar, apărarea a menționat că poate apărea necesitatea și audierii a numitului Coițan Ion raportat la declarațiile martorului Mîță Gheorghe.

În aceeași cerere apărare a solicitat și citarea și audierea în calitate de martor a soției numitului Mîță Gheorghe, după stabilirea identității acesteia urmare a audierii suplimentare a lui Mîță Gheorghe, numele căreia nu îi este cunoscut. În coraport cu rezultate audierii acestor martori, apărarea menționează că poate apărea necesitatea audierii și a numitului Coițan Gheorghe, precum și a dispunerii unei expertize grafoscopice suplimentare, or, raportul expertizei judiciare existente la dosar și expertul nu a dat răspuns la o întrebare formulată chiar de procuror, și anume dacă semnăturile presupus a fi din numele lui Coițan Ion au fost executate de acesta sau nu, cauza fiind chiar conform rezultatelor expertizei lipsa suficientă a mostrelor, ne predispunerea mostrelor libere de scris.

Cu toate acestea, necătând la temeinicia clară a cererilor înaintate, faptul că numitul Armanu Pavel în general nu a participat la audierea ca martor a lui Lazarev Leonid, faptul că apărătorul ales, căci Armanu Pavel, în ședința de judecată nu a avut apărător ales, fiindu-i desemnat avocat din oficiu, a solicita cu indicarea expresă efectuarea unor acțiuni procesuale de audiere a martorilor, ce țin de posibilitatea efectivă de a asigura apărarea lui Armanu Pavel, și respectiv, dreptul de a cere administrarea probelor în propria cauză, de a participa nemijlocit la audierea martorilor acuzării.

Instanța a decis respingerea cererilor.

Menționează, că numitul Armanu Pavel nu a participat la audierea lui Lazarev Leonid, chiar prezentul complet a menționat că are dreptul de a da întrebări acestui martor a fost lezat, și respectiv subsemnatul a fost împiedicat în realizarea apărării efective a inculpatului. Or, inculpatul are dreptul să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării. Este vorba de dreptul de a participa efectiv la administrarea probelor, de a fi de față, și a apărătorului ales de a solicita administrarea unor probe, drepturi prevăzute expres de lege și CEDO. Nu este vorba de contestarea cărorva acte ce țin de fond, dar de limitarea gravă a drepturilor inculpatului, și apărătorului ales al acestuia ce-i reprezintă în proces drepturile sale.

Consideră, că aceasta este o circumstanță evidentă de recuzare a completului de judecată Gorlenco Inga, căci sunt evidente temeiuri de a pune la îndoială imparțialitatea acesteia, ele există deja în fapt aceste temeiuri. Ori, persoana se limitează în dreptul efectiv al său de administrare de probe, nu în altceva, adică din start completul nu este imparțial.

Susține că este evident că astfel, a fost lezat dreptul la apărare și de a participa nemijlocit la examinarea în fond a cauzei a numitului Armanu Pavel, invocă astfel, încălcarea directă a drepturilor lui Armanu Pavel asigurate la art. 6 CEDO, la care Republica Moldova este parte.

Astfel, consideră că completul de judecată, judecător Inga Gorlenco, nu este imparțial a încălcat flagrant drepturile numitului Armanu Pavel la un proces echitabil urmare a celor expuse.

Menționează, că pentru a se stabili existența unor bănuieli legitime de lipsa de imparțialitate a unui judecător, se are în vedere în primul rând optica celui acuzat. Și chiar dacă aceasta nu este decisivă, susținerile sale trebuie să poată fi justificate din punct de vedere obiectiv.

Menționează, că Curtea Europeană consideră că noțiunea de imparțialitate conține nu doar un element subiectiv, ci și unul obiectiv: nu numai că instanța trebuie să fie imparțială din punct de vedere mental, prin aceea că „niciunul din membrii instanței nu ar trebui să aibă prejudecăți sau predilecții personale”, dar că aceasta trebuie, de asemenea, „să fie imparțială dintr-un punct de vedere obiectiv”, prin aceea că „trebuie să ofere garanții pentru a exclude orice îndoială justificată în această privință”. - CEDO, Cauza Daktaras c. Lituania, 2000.

Consideră, că acest criteriu presupune a se analiza dacă, independent de comportamentul personal al judecătorului, există fapte determinate și verificabile care pot justifica îndoielile cu privire la imparțialitatea sa. - CEDO, Hauschildt vs. Danemarca, 1989.

Deci, consideră, că judecătorul nu a oferit garanții suficiente pentru a exclude, în persoana lui, orice dubiu legitim în cauza respectivă. Și din acest punct de vedere, noțiunile de independentă și imparțialitate obiectivă par intim legate.

Astfel, prin maniera în care a acționat instanța, refuzul ca Armanu Pavel să participe efectiv la audierea lui Lazarev Leonid, prin respingerea cererii de audiere suplimentară a acestuia, refuzul apărătorului ales de a solicita și administra probe în prezenta cauză, probează lipsa de imparțialitate a completului de judecată Inga Gorlenco.

De asemenea reclamă direct, că astfel, a existat un amestec ilegal, indiferent de formă, în activitatea avocatului cu scopul de a împiedica reprezentarea și apărarea clientului. Or, subsemnatul nu a participat la audierea martorilor Mîță Gheorghe și Lazarev Leonid, dar și s-a refuzat ca să fie efectuată audierea lui Lazarev Leonid cu participarea în general a inculpatului și a apărătorului ales.

Astfel, invocă, circumstanța de la art. 33 alin.(2), pct. 6) Cod de procedură penală, ce determină recuzarea judecătorului de caz și solicită casarea încheierii din data de 20.****.2024 de respingere a cererii de recuzare, și respectiv constatarea de instanța de apel a încălcării prevederilor privind incompatibilitatea judecătorului și procedura de soluționare a cererii de recuzare, de la articolele 33-35 din Codul de procedură penală, casarea sentinței din data de

21.01.2026, cu dispunerea rejudecării cauzei rejudecarea cauzei de prima instanță Judecătoria Cahul, de un alt complet de judecată.

Consideră, ilegală încheierea din data 12.07.2024 privind respingerea cererii de recuzare a judecătorului Gorlenco Inga din data de 09.07.2024, înaintată de Armanu Pavel. Astfel, în data de 09.07.2024 a fost depusă de Armanu P. cerere de recuzare a judecătorului Gorlenco Inga, cererea de recuzare, a fost motivată, de actele, acțiunile și comportamentul președintelui ședinței din 05 iulie 2024, care la cererea lui A.P. de a-i acorda un alt avocat, deoarece strategia lui de apărare este diferită cu avocatul Saitarlî Natalia, și astfel, nu mai pot fi apărat de aceasta. În rezultatul examinării cererii, instanța a expus protocolar că se respinge cererea, din motiv că avocatul este desemnat de CNAJGS și este obligat să lucreze, că avocatul este avocat și este competent, și că nu au fost prezentate instanței divergențele de poziții dintre avocat și client. Mai mult ca atât instanța a expus că a avut timp suficient pentru a-și angaja un alt avocat, și astfel, cauza continuă cu avocatul desemnat Saitarlî Natalia.

Conform încheierii din 12.07.2024, judecător Bușuleac Mihail, s-a menționat ca temei de respingere a cererii, că circumstanțele invocate în cerere nu se prescriu în prevederile normei indicate și nu trezesc dubii privind imparțialitatea judecătorului Gorlenco Inga, și nu pot fi reținute ca temei de recuzare a judecătorului în baza art. 33 alin.(2) din Codul de procedură penală.

Consideră, această încheiere neîntemeiată și ilegală, pasibilă casării ceea ce solicită în fața Curții de Apel, din următoarele considerente: La caz, în ședința de judecată din 05 iulie 2024, Armanu Pavel a depus cerere în fața instanței pentru a-i acorda un alt avocat. A explicat instanței că strategia sa de apărare este diferită cu avocatul Saitarlî Natalia, și astfel, nu mai poate fi apărat de aceasta. Dna Saitarlî Natalia în cadrul ședinței de judecată din 05 iulie 2024, a confirmat acest aspect juridic de procedură și a expus imposibilitatea continuării participării pe caz, din motivele date a diferenței de opinii pe marginea modalității de apărare a sa, adică Dna Saitarlî Natalia a explicat și mai simplu că nu poate participa în continuare în apărarea sa, deoarece nu are o legătură cu clientul.

Cu toate acestea, instanța de judecată, a acordat întrebări ilegale și nepermise, și anume a întrebat inculpatul Armanu Pavel în ce constă divergențele strategiei de apărare, la ce atât el cât și Dna Saitarlî Natalia, iar ultimul a explicat instanței, că aceasta este o informație confidențială și nu poate fi expusă.

În rezultatul examinării cererii sale instanța a expus protocolar că se respinge cererea sa, din motiv că avocatul este desemnat de CNAJGS și este obligat să lucreze, că avocatul este avocat și este competent, și că nu au fost prezentate instanței divergențele de poziții dintre avocat și client. Mai mult ca atât instanța a expus că a avut timp suficient a-și angaja un alt avocat, și astfel, cauza continuă cu avocatul desemnat Saitarlî Natalia.

Chiar și după continuarea examinării cauzei, după acțiunile de procedură realizate, a solicitat repetat instanței să-i acorde alt avocat, deoarece astfel, cu continuarea participării pe caz, i se încalcă dreptul la apărare, instanța a expus că a luat decizia și continuă examinarea cauzei, și a mai menționat, că deși avocatul Dandesh Veaceslav a fost înlocuit că nu se

admite un avocat la doi inculpați, acesta poate în continuare să asigure apărarea sa pe proces, însă instanța nu a explicat juridic soluția și explicațiile sale.

Menționează că devine evident faptul că judecătorul desemnat să judece o cauză penală trebuie să mențină o atitudine imparțială față de toți participanții la proces. Art. 15 al legii nr.544/1995, statuează faptul că judecătorii sunt obligați să fie imparțiali. Imparțialitatea judecătorului este privită ca un drept fundamental, garant al dreptului la un proces echitabil, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului „Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în termen optim și previzibil, de către o instanță independentă, imparțială și stabilită de lege. în acest scop, instanța este datoare să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a judecății.”

Potrivit jurisprudenței Curții Europene, imparțialitatea denotă, în mod normal, lipsa prejudecății sau a părtinirii. Existența imparțialității trebuie determinată după un criteriu subiectiv, prin care să se țină seama de comportamentul și convingerile personale ale unui anumit judecător, cu alte cuvinte, dacă judecătorul a dovedit prejudecăți sau părtinire într-o cauză dată; și de asemenea, conform unui criteriu obiectiv, adică stabilind dacă tribunalul însuși și, între altele, componența sa, oferă suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă privind imparțialitatea sa.

Independența și imparțialitatea judecătorului este o „valență” importantă a dreptului la un proces echitabil, întrucât nerespectarea acestei cerințe necesare prevăzute de Convenție ar constitui încălcarea dreptului la accesul liber la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil, atât prin prisma prevederilor legislației interne, cât și prin prisma Convenției.

Imparțialitatea judecătorului se apreciază atât conform unei abordări subiective, care ia în considerare convingerile personale sau interesele judecătorului într-o cauză, cât și conform unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere (cauza Demicoli v. Malta, nr. 13057/87, hotărâre din 27 august 1991, p.40).

Într-o societate democratică, instanțele trebuie să inspire încredere justițiabililor, inclusiv inculpaților. Prin urmare, trebuie recuzat orice judecător despre care există o temere legitimă privind lipsa de imparțialitate (Castillo Algar împotriva Spaniei, pct. 45).

Cu referire la apariția circumstanțelor de incompatibilitate al participării judecătorului în cadrul procesului penal, Curtea Constituțională (DCC62/2016 54 din 19.09.2016) menționează că, în cazul în care se atestă una din situațiile de incompatibilitate stabilite la art.33 alin. (2) CPP, judecătorul este obligat să se abțină de la soluționarea cauzei deduse spre examinare sau poate fi recuzat de către părțile la proces. În virtutea prevederilor legale, în ipoteza existenței cazurilor de incompatibilitate, judecătorul are obligația, iar nu facultatea, să se abțină. Totodată, obligației judecătorului de a se abține îi corespunde dreptul părții de a-l recuza pe acesta.

În acest scop, art. 6 impune necesitatea imparțialității unui tribunal. Curtea face diferență dintre o abordare subiectivă, care încearcă să constate convingerea sau interesul personal al unui anumit judecător într-un caz particular, și o abordare obiectivă, care determină dacă acesta a

oferit suficiente garanții pentru a exclude orice îndoială legitimă în acest sens (Grieves v. Regatul Unit [MC], nr. 57067/00, § 69, CEDO 2003-XII (extrase); Kyprianou, precitată, § *****8; Morice v. Franța [MC], nr. 29369/10, § 73, CEDO 2015, cu referințe ulterioare, și Ramos Nunes de Carvalho e Sa v. Portugalia [MC], nr. 55391/13 și altele două, § 145, 6 noiembrie 2018).

Imparțialitatea personală a judecătorului este reprodusă și în enunțarea Principiilor de la Bangalore privind conduita judiciară, prin care se statuează faptul că „Judecătorul își va exercita îndatoririle judiciare fără favoruri, subiectivism și prejudecăți”. În același act se prevede faptul că Judecătorul se va strădui să adopte o conduită, atât în instanță, cât și în afara acesteia, care să mențină și să întărească încrederea publicului, a juriștilor și a justițiabililor în imparțialitatea judecătorului și a corpului judiciar”.

Astfel, la caz, instanța atât anterior cât și în ședința de judecată din 05 iulie 2024 s-a expus că nu va admite tergiversarea cauzei și nu va admite aplicarea prescripției.

De asemenea în ședința de din 05 iulie 2024, instanța într-o formă neclară și nemotivată? și chiar ilegală și nepermisă, a respins cererea sa cu privire la lipsa apărătorului efectiv din motiv de divergențe în strategia de apărare.

Astfel, în ședința din 06 iulie 2024 instanța a respins ilegal și nemotivat cererea sa, ba chiar mai mult s-a implicat direct contra sa prin întrebarea nepermisă de a i se explica în ce constă divergențele în apărare, fără să aducă motive de fapt și de drept a acestei întrebări.

Astfel, modalitatea în care instanța s-a implicat direct față de dreptul său la apărare, și l-a limitat, ceea ce duce la o concluzie directă că instanța face o apreciere față de persoana sa și face o „imixtiune” nepermisă ceea ce demonstrează caracterul părtinitor al instanței.

Consideră că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. art.33 alin.(2) pct.5), 6) CPP precitate, și solicită casarea încheierii din data de 12.07.2024 de respingere a cererii de recuzare, și respectiv constatarea de instanța de apel a încălcării prevederilor privind incompatibilitatea judecătorului și procedura de soluționare a cererii de recuzare, de la articolele 33-35 din Codul de procedură penală, casarea sentinței din data de 21.01.2026, cu dispunerea rejudecării cauzei rejudecarea cauzei de prima instanță Judecătoria Cahul, de un alt complet de judecată.

Consideră, ilegală încheierea din data 08.10.2024 privind respingerea cererii de recuzare a judecătorului Gorlenco Inga din data de 08.10.2024, înaintată de avocatul Saitarlî Natalia în interesele lui Armanu Pavel.

Astfel, în data de 08.10.2024 a fost depusă de avocatul Saitarlî Natalia, în interesele lui Armanu Pavel, cerere de recuzare a judecătorului Gorlenco Inga, cererea de recuzare, a fost motivată, de actele, acțiunile și comportamentul președintelui ședinței din 07.10.2024, pe motiv că ședința de judecată din data de 07.10.2024, a fost petrecută în lipsa inculpatului Armanu Pavel, și inclusiv în lipsa acestuia a fost efectuată audierea unui martor al acuzării și anume a lui Lazarev L., iar instanța fără deliberare a expus: „susțin poziția procurorului, trecem la audierea martorului”, adică a susținut expres poziția acuzării, or, mai mult instanța a fost informată de Armanu Pavel prin telefonogramă cu privire la amânarea ședinței din motive de îmbolnăvire.

Conform încheierii din 08.10.2024, judecător Rusacov Alexei, s-a menționat ca temei de respingere a cererii, că nu sunt temeiuri de admitere a cererii de recuzare, deoarece nu s-a demonstrat imparțialitatea sa judecătorului Inga Gorlenco, iar argumentele invocate de autorul cererii de recuzare poartă caracter declarativ, fiind niște presupuneri fără un suport probatoriu.

Consideră, această încheiere neîntemeiată și ilegală, pasibilă casării ceea ce solicită în fața Curții de Apel, or, în cerere de recuzare au fost indicate expres temeiuri ce probează tocmai lipsa de imparțialitate a judecătorului Gorlenco Inga, prin luarea unei poziții deschise de susținere a poziției acuzării, dar și încălcarea drepturilor procesuale ale numitului Armanu Pavel, prin efectuarea cercetării judecătorești în lipsa acestuia, și mai mult audierea în ședința de judecată din 07.10.2024, a unui martor al acuzării Lazarev L. în lipsa inculpatului, din următoarele considerente.

În ședința de judecată, din 07 octombrie 2024, de la început, de către instanța de judecată, au fost realizate următoarele acțiuni, și anume a anunțat participanții, despre parvenirea telefonogramei inculpatului Armanu P., cu privire la amânarea ședinței de judecată din motive de îmbolnăvire.

Apoi procurorul a făcut demers în fața instanței, cu motivarea că ședința de judecată este amânată din diverse motive, și solicită audierea martorului Lazarev L. care a fost asigurat pentru 7 octombrie 2024, și apoi după revenirea lui Armanu P. din concediu medical, să facă cunoștință cu procesul verbal de audiere, și să pună întrebări.

Menționează că instanța, s-a pronunțat pe loc, fără deliberare, și a expus: „susțin poziția procurorului, trecem la audierea martorului”.

De remarcat, că pe lângă, faptul că instanța nu s-a retras în deliberare, nu există nici o încheiere motivată de continuare a examinării cauzei în absența învinuitului, respectiv, instanța nu s-a expus pe cererea de amânare, în schimb a admis demersul procurorului fără nici o explicație de fapt și de drept.

De asemenea menționează, că instanța, după demersul procurorului nici nu a acordat părții apărării dreptul de a se expune pe demersul procurorului.

Pe cale de consecință instanța la așa numita examinare și deliberare a demersului verbal al procurorului, în fapt cât și de drept a luat la bază doar solicitarea procurorului, ceea ce este ilegal și urmează a fi sancționat prin stabilirea ilegalității acțiunii și deciziei judecătorești.

Respectiv devine evident faptul că judecătorul desemnat să judece o cauză penală trebuie să mențină o atitudine imparțială față de toți participanții la proces. Art. 15 al legii nr.544/1995, statuează faptul că judecătorii sunt obligați să fie imparțiali.

Imparțialitatea judecătorului este privită ca un drept fundamental, garant al dreptului la un proces echitabil, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului „Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în termen optim și previzibil, de către o instanță independentă, imparțială și stabilită de lege. în acest scop, instanța este datoră să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a judecății.”

În continuare, avocatul invocând jurisprudența Curții Europene, a menționat că instanța în persoana judecătorului, în ședința din 07 octombrie 2024, s-a expus direct că susține poziția procurorului, soluție adoptată fără a respecta dreptul părții apărării de a se expune pe demersul procurorului, în coraport cu situația în genere, că instanța nu s-a expus pe cererea lui Armanu Pavel, de amânare a examinării cauzei date.

Ține să remarce, că această cerere de recuzare vine în apărarea lui Armanu Pavel, or instanța are deja o soluție preconcepută împotriva lui Armanu P., pe care a demonstrat-o în ședința din 07 octombrie 2024.

Astfel, modalitatea în care instanța în ședința din 07 octombrie 2024, contrar exigențelor de procedură, sa implicat direct față de dreptul lui Armanu Pavel de a compărea în fața instanței, duce la o concluzie directă că instanța face o apreciere directă de părtinire față de procuror și actul de acuzare, și este împotriva lui Armanu Pavel.

Consideră că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. art.33 alin.(2) pct.5), 6) CPP precitate, și din cele expuse supra, reprezintă circumstanțe și probe directe care demonstrează că judecătorul Inga Gorlenko nu mai poate examina cauza penală și a se expune prin soluție pe caz, și urmează a fi recuzată, deoarece direct s-a expus asupra vinovăției pe caz deoarece modalitatea de formulare și expunere a concluziei sale că susține poziția procurorului, în ședința din 7 octombrie 2024 contravine normelor imperative de procedură și astfel, pune la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului.

Astfel, solicită casarea încheierii din data de 08.10.2024 de respingere a cererii de recuzare, și respectiv constatarea de instanța de apel a încălcării prevederilor privind incompatibilitatea judecătorului și procedura de soluționare a cererii de recuzare, de la articolele 33-35 din Codul de procedură penală, casarea în legătură cu aceasta a sentinței din data de 21.01.2026, cu dispunerea rejudecării cauzei rejudecarea cauzei de prima instanță Judecătoria Cahul, de un alt complet de judecată.

De asemenea, menționează că instanța de judecată cu încălcarea normelor imperative legale a efectuat examinarea cauzei penale de acuzare a lui Armanu Pavel, în lipsa acestuia, fără anunțarea în căutarea, și mai mult a dispus și efectuat audierea matorului Lazarev Pavel în lipsa inculpatului Armanu Pavel.

Deci, au fost direct încălcate prevederile imperative legale de la art. 321 Cod de procedură penală, și anume - Participarea inculpatului la judecarea cauzei și efectele neprezentării lui.

Deci, apriori, susține că nici una din circumstanțele și condițiile de la art. 321 Cod de procedură penală, nu erau întrunite și respectate, pentru a permite judecarea cauzei în lipsa inculpatului.

Or, procurorul - art. 321 alin.(6) CPP, nu a prezentat careva probe verosimile că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată se ascunde de la judecată și, în urma măsurilor de căutare, a fost imposibilă obținerea manifestării voinței inculpatului de a se prezenta în instanță. Și nici nu a existat și nu s-a dispus anunțarea în căutare a numitului Armanu Pavel.

Prin urmare invocăm direct nulitatea absolută prevăzută la Art. 25***** alin. (2),(3) Cod de procedură penală (2) Nulitatea absolută se constată din oficiu sau la cerere; (3) încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) poate fi invocată la orice etapă a procesului penal. Și respectiv, Art. 25***** alin. (1), lit.d) Cod de procedură penală Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind participarea părților în cazurile obligatorii

Precum și art.321 alin.(1) Cod de procedură penal, conform căruia Judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul articol. Or, în fapt instanța în data de 07.10.2024, a judecată ilegal și în lipsa temeiurilor legale cauza penală în lipsa inculpatului Armanu Pavel,

Deci, din normele enunțate rezultă necesitatea întrunirii a două condiții pentru ca cauza să poată fi posibil a fi examinată în lipsa inculpatului, adică ascunderea de la judecată probată anume de procuror, pornirea dosarului de căutare, dar ca aceste date să fie prezentate instanței după efectuarea măsurilor de căutare a persoanei. Ceea ce efectiv nu a avut loc.

Prin urmare consideră, că se impune constatarea nulității absolute a sentinței din data de 21.01.2026 prin care Armanu Pavel a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 332 alin.(1) Cod Penal.

Deoarece nu au fost respectate condițiile imperative legale ce ar fi permis instanței a examina cauza în lipsa inculpatului.

Prin valorificarea standardelor consacrate de jurisprudența CEDO și prin demonstrarea nelegalității procedurilor legale ce reglementează examinarea cauzei în lipsa inculpatului, invocă nulitatea absolută sentinței, or, consideră că desfășurarea judecății în absența inculpatului, fără respectarea formalităților legale de citare, și de căutare constituie o încălcare gravă a dreptului la apărare.

În urma prezentării nelegalităților de procedură și a argumentelor dezvoltate de apărare, consideră că Curtea de Apel urmează să admită prezentul capăt de cerere și să dispună desființarea sentinței din 21.01.2026 pronunțate de Judecătoria Cahul, sediul Central, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, începând cu citirea actului de sesizare. Or, o asemenea soluție solicitată de apărare ar confirma importanța respectării stricte a procedurii de căutare și citare în deplină concordanță cu exigențele CEDO privind dreptul la un proces echitabil și legislația națională pertinentă.

Respectiv, solicită, casarea integrală a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 21.01.2026, cu dispunerea rejudecării cauzei de prima instanță din motivele expuse, casarea încheierii protocolare a instanței din data de 07.10.2024 prin care în fapt și în drept a decis și a purces la examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului Armanu Pavel.

În situația respingerii solicitării de casare a sentinței primei instanțe cu remiterea la rejudecare a cauzei în prima instanță în alt complet de judecată, consideră că se impune casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a se dispune achitarea numitului Armanu Pavel, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, deoarece nu a fost efectuată de instanță încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Armanu Pavel, în cuprinsul sentinței de condamnare, care apriori servește temei de achitare a acestuia, or, rezultă că acele semne ale infracțiunii nu au

fost constatate de instanță ca existente. Nu s-a constatat existența faptei infracțiunii în ceea ce-l privește pe Armanu Pavel.

Astfel, menționează că în cuprinsul sentinței din 21.01.2024, nu a fost efectuată de instanță încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Armanu Pavel, în cuprinsul sentinței de condamnare, care apriori servește temei de achitare a acestuia, or, rezultă că acele semne ale infracțiunii nu au fost constatate de instanță ca existente.

Astfel, în cuprinsul sentinței instanța nu efectuează calificarea oficială a infracțiunii, neindicând care sunt acele semne ale infracțiunii, pentru care îl recunoaște vinovat și îl condamnă pe numitul Armanu Pavel.

Deci, instanța l-a recunoscut vinovat pe Armanu Pavel de comiterea infracțiunii prevăzut la art. 332 alin.(l) Cod Penal. Dar, în sentința de condamnare instanța nu a indicat care sunt acele elemente de la art. 332 alin.(1) cod Penal, în care s-ar încadra fapta pe care instanța a reținut-o în culpa lui Armanu Pavel, din care rezultă că aceste elemente nici nu au fost constatate.

Sușine că în cuprinsul sentinței de condamnare nu sunt indicate care este calificarea oficială a faptei considerată de instanță ca sancționată penal. Nu sunt descrise, nu este scris în sentință care sunt acele elemente de la art. 332 alin.(1) Cod Penal, pentru care Armanu Pavel este condamnat, or, în norma legală sunt clar indicate mai multe elemente, și forme de săvârșire a infracțiunii.

Menționează, că este aceeași situație și cu actul de acuzare a rechizitoriului în prezenta cauză, învinuirea nefiind concretă.

Or, în cuprinsul sentinței instanța face trimitere la calificarea dată de procuror, și nu cea constatată de instanță, și instanța nici nu efectuează și constată o încadrare juridică, ceea ce este obligatoriu conform prevederilor art. 394 alin.(1), pct. 5) Cod de procedură penală - Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva.

Deci, în cuprinsul sentinței instanța formulează astfel, fiind clar că face trimitere la calificarea dată de procuror, fără a efectua și da propria calificare.

Menționează că este evident că instanța nu a efectuat calificarea juridică a faptelor incriminate inculpaților, nu a efectuat încadrarea juridică a acțiunilor incriminate inculpatului, din care rezultă că și lipsesc acele semne ale infracțiunii, ceea ce impune necesitatea pronunțării unei sentințe de achitare.

În aserțiunea dată, este inadmisibilă admiterea unor asemenea omisiuni în actul de condamnare, aceasta din urmă afectând grav și ireversibil legalitatea procesului penal, or, obligațiile instanței naționale este de a încadra juridic și corespunzător stării de fapt acțiunile persoanei învinuite de comiterea unei fapte nu au fost respectate.

La fel, fapta de săvârșirea căreia este condamnată persoana, trebuie să fie clară pentru aceasta, principiu care este consfințit în art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Iar, acest principiu este parte integrantă al dreptului la un proces echitabil și stabilește că, orice persoană este în drept să cunoască în ce este învinuit și respectiv pentru ce anume acesta

este condamnat, pentru a-și alege metodele de apărare. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa relevantă, a stabilit că, informarea despre învinuirea adusă nu cuprinde numai cauza acuzației, adică faptele materiale care alcătuiesc temeiul acuzației, ci și natura acesteia, și anume, clasificarea juridică a acelor fapte materiale, pentru ca acuzatul să-și poată pregăti apărarea, aceasta constituind o condiție obligatorie pentru asigurarea echității procedurilor (cauza Gea Catalan împotriva Spaniei, din 10 februarie 1995).

Or, potrivit principiului *in dubio pro reo* toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumpției nevinovăției, simpla constatare *ex propriis sensibus* nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

Pe cale de consecință, consideră inadmisibil de drept de a dispune tragerea persoanei la răspundere penală, în lipsa unei condamnări concrete, veridice și demonstrate, or, o asemenea hotărâre, ar atrage inevitabil încălcarea principiilor de drept. Aceasta constituie în speță și o încălcare a art. 6 CEDO în opinia apărării, deoarece persoana nu cunoaște încadrarea juridică a faptei.

De asemenea, menționează, că nu s-a constatat nici existența faptei infracțiunii în ceea ce-l privește pe Armanu Pavel, ceea ce impunea și impune necesitatea pronunțării unei sentințe de achitare.

Și în sprijinul celor invocate de apărare și în dezacord cu cele indicate în sentință invocăm următoarele. Astfel, Armanu Pavel este învinuit pe nedrept, în lipsa cărorva probe, și chiar contrar celor administrate chiar de procuror, de fapta indicată în rechizitoriu.

În fapt, consideră că de către acuzare nu au fost aduse și cercetate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, probe legal dobândite și administrate care ar proba săvârșirea de către Armanu Pavel a infracțiunii incriminate, nefiind probat nici unul din capetele de acuzare, și respectiv și sentința de condamnare a acestuia este neîntemeiată și urmează a fi casată.

În rezultatul cercetării judecătorești, drept consecință a lipsei a cărorva probe utile și a nulității și inadmisibilității probelor anexate la materialele cauzei, pe acuzația adusă lui Armanu Pavel și Dermenji Anatoli față de aceștia urma a fi emisă o sentință de achitare, pe care pe cale de consecință solicită a fi emisă de Curtea de Apel Cahul, din următoarele motive.

Astfel, consideră că nu a fost adusă nici o probă că ultimul ar fi urmărit careva scop de falsificare a actelor oficiale, și nici nu a fost probată falsificarea în oricare formă de participare a documentului indicat de procuror în actul de acuzare. Nu a fost adusă nici o probă că ultimul ar fi urmărit careva interes personal la comiterea cărei va fapte de fals, cu mențiunea că existența înseși a unei asemenea fapte de falsificare nu a fost adusă. Or, chiar din actul de acuzare rezultă că acel acord de colaborare și decizia asupra cauzei contravenționale în privința lui Coițan Ion, este datat cu 17.03.2023. Chiar din informația prezentată de procuror rezultă că la acea dată numitul Coițan Ion se afla în Republica Moldova; Nu a fost adusă nici o probă că acel acord de colaborare și decizia asupra cauzei contravenționale în privința lui Coițan Ion, datat cu 17.03.2023 au fost întocmite în lipsa ultimului; Nu a fost adusă nici o probă că în aceste acte au

fost introduse date vădit false privind recunoașterea de Coițan Ion a vinovăției de comiterea contravenției; apărarea a probat faptul că Decizia Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani din data de 16.05.2024 privind anularea Deciziei din 17.03.2023, este supusă la moment revizuirii și nu este o decizie definitivă asupra cauzei; Nu există, nu a fost administrată nici o probă care ar arăta asupra faptului că Armanu Pavel l-a rugat pe colegul său Dermenji Anatoli de a întocmi careva acord de colaborare sau decizie asupra cauzei contravenționale, vizându-l pe Coițan Ion; nu există nici o probă că numitul Armanu Pavel, în toată procedura contravențională vizându-l pe Coițan Ion, ar fi avut vreo atribuție și mai ales să fi acționat din careva interes personal, așa cum indică procurorul pentru a evita o sancționare disciplinară. Așa cum nu există nici o probă ca acesta să fi fost sancționat disciplinar sau urmărit disciplinar; Nu există nici o probă pertinentă, concludentă și suficientă că Armanu Pavel, sau Dermenji Anatoli să fi falsificat semnăturile din actele indicate din numele lui Coițan Ion. Așa cum nu există careva expertiză grafoscopică care să indice că semnăturile din actele menționate să nu aparțină lui Coițan Ion.

Menționează, că printre probele prezentate în instanța de partea acuzării este și raportul de expertiză judiciară grafoscopice, nr. 254 din 09.*****.2023, întocmit de expert al Direcției Generale asigurare operativă a CNA, Cușnirov Damian. Deci, efectuarea expertizei, a fost dispusă în temeiul ordonanței procurorului de caz din data de *****.10.2023. Chestiunea cheie ce urma a fi soluționată la efectuarea expertizei judiciare era faptul dacă semnăturile din numele lui Coițan au fost efectuate de către acesta din urmă sau nu. Or, tocmai falsificarea semnăturii lui Coițan I. îi este incriminată ambilor inculpați, atât lui Armanu Pavel, cât și lui Dermenji Anatoli.

Deci, în esență, acest acord de colaborare și decizia asupra cauzei contravenționale l-a vizat pe numitul Coițan Ion. Și în fapt era esențial a stabili, dacă Coițan Ion, autorul semnăturilor, a semnat la rubricile respective contravenient, aceste acte.

Menționează, că chiar procurorul expres a dat întrebarea dacă Coițan Ion a efectuat 5 (cinci) semnături din numele contravenientului Coițan Ion, aplicate în Acordul de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 încheiat între agentul constatatator Dermenji Anatoli și contravenientul Coițan Ion. Din raportul de expertiză, menționat rezultă însă că la acest capitol expertul nu a răspuns la o întrebare cheie, și anume dacă nemijlocit Coițan Ion a efectuat 5 (cinci) semnături din numele contravenientului Coițan Ion, aplicate în Acordul de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 încheiat între agentul constatatator Dermenji Anatoli și contravenientul Coițan Ion.

Din pct. 2 de concluziile raportului de expertiză, se vede clar că expertul nu răspunde la această întrebare în general, spre deosebire de punctele de mai jos. El nu se expune, absolut dacă Coițan Ion a efectuat aceste semnături, deși această întrebare îi este adresată expertului expres chiar de către procuror. Or, era esențial a stabili în primul rând dacă persoana indicată ca autor al semnăturilor le-a executat, și doar ulterior pot fi date alte întrebări.

Deci, la caz este evident că la o întrebare cheie nemijlocit expertul nu a răspuns în general, chiar la întrebarea dată de procuror, adică dacă acele cinci semnături din acordul de colaborare menționat a fost executate de Coițan Ion.

Menționează, că la pagina 4 din raportul de expertiză expertul indică expres, la capitolul „materialele puse la dispoziție, material comparativ”, corespunde parțial cerințelor, și anume lipsa modelelor libere de comparație și volum mic de semnături experimentale a semnăturilor numiților Dermenji Anatoli, Armanu Pavel, dar și Coițan Ion.

Deci, tot la pct.2 de la concluzii, expertul sub acest aspect, indică doar că probabil au fost executate de numitul Armanu Pavel, în privința lui Coițan Ion, însă nici nu se expune. A se vedea și alin.(3) de la pagina 5 din raportul de expertiză grafoscopică.

De asemenea, constată că la capitolul concluzii din raport că expertul la întrebarea dacă - cine Dermenji Anatoli, Armanu Pavel, Coițan Ion, sau o altă persoană străină a efectuat 4 (patru) semnături din numele persoanei în cărei privință a fost pornit procesul contravențional, aplicate în Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. DOI 489654 din 17.03.2023 nu se expune. La fel nu dă un răspuns, expertul indicând - cauza de imposibilitate de imposibilitate: ”Cauza de imposibilitate se explică prin faptul că, semnăturile se deosebesc după transcriere, conform metodicelor existente de efectuare a expertizelor semnăturilor, obiectele ce diferă după structură și compoziție nu pot supuse comparației.

Cu referire la faptul, dacă semnăturile nominalizate au fost sau nu executate de către numiții Anatoli Armanu Pavel nu mă pot expune, deoarece nu am soluționat cert problema neautenticității lor”.

Deci, iarăși că raportul de expertiză administrat de procuror în fapt nu confirmă cele indicate de procuror în actul de acuzare, dar și în sentința din 21.01.2026, că semnătura lui Coițan Ion să fi fost în genere contrafăcute.

Menționează, că și aici, expertul la acest capitol la pagina 5 din raport indică că semnăturile model de comparație executate de numitul Coițan Ion, a indicat că a stabilit diferențe de transcriere.

Dar, la pagina 4 din raport - capitolul „material comparativ” a indicat că lipsesc modele libere de comparație și volum mic de modele experimentale a numitului Coițan Ion.

Menționează, că la etapa efectuării urmăririi penale, apărătorul inculpatului Armanu Pavel, a indicat în procesul-verbal de comunicare a raportului de expertiză din 05.12.2023 dezacordul cu concluziile expertizei grafoscopice formulate, și că acesta nu este complet. Suplimentar în cadrul cercetării judecătorești de apărare s-a solicitat efectuarea unei expertize judiciare repetate în grafoscopice în acest sens, care însă nu a fost admisă de instanță.

Astfel, raportul de expertiză grafoscopică menționat nu a conchis cu careva semnături din numele lui Coițan I. să fi fost făcute de Armanu Pavel, indicând doar probabil au fost executate de Armanu Ion cele din Acordul de colaborare. Chiar expertul concluzionând asupra lipsei unei cantități necesare pentru formularea unei concluzii certe. Pornind de la principiul in dubio pro reo, acest raport nu este o probă suficientă pentru a fi pusă la baza unei sentințe de condamnare. Mai ales că după cum s-a menționat supra expertul nu a formulat concluzii că semnăturile din numele lui Coițan L, atât din acordul de colaborare, cât și din Decizia asupra cauzei contravenționale, să nu fi fost executate de acesta din urmă.

Prin urmare, consideră că nu a fost adusă vreo probă că semnăturile din numele lui Coițan Ion să fi fost falsificate, așa cum indică procurorul în actul de acuzare.

La fel menționează, că nu există careva declarații a lui Coițan Ion, care să nege executarea de către acesta din urmă a semnăturilor în cele două documente.

Remarcă la caz declarațiile martorilor audiați nu au confirmat cele expuse de procuror în actul de acuzare sub nici o formă. Or, în cadrul ședinței de judecată Lazarev Leonid, a declarat expres că nici unul din inculpați nu i-au spus nimic referitor la circumstanțele cauzei și respectiv a infirmat declarațiile date la urmărirea penală cu privire la care-va discuții cu Dermenji Anatoli.

Cu privire audierea numitului Lazarev Leonid menționează, că în cadrul cercetării judecătorești, în ședința de judecată din data de 07.10.2024, audierea acestui martor a fost efectuată în lipsa inculpatului Armanu Pavel, care nu a fost anunțat în căutare și nici nu s-a dispus examinarea cauzei penale în lipsa acestuia, ceea ce plus că duce la nulitatea acestei acțiuni procesuale. El nu a fost înlăturat de exemplu din sala de ședință, ci efectiv cauza s-a examinat fără participarea acestuia.

Dar și la încălcarea normelor de procedură penală ce țin de participarea obligatorie a învinutului în cursul judecării cauzei penale. Încălcarea care este reclamată expres de apărarea, sub aspectul vicierei întregii procedurii judiciare în fața primei instanțe, care este invocată de apărare ca nulitate absolută, or, conform prevederilor art. 25***** alin. (1), lit.d) Cod de procedură penală Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind participarea părților în cazurile obligatorii.

Cu privire la martorul Miță Gheorghe, care a nu a dat care-va declarații esențiale și decisive care să demonstreze învinuirea față de Armanu și Dermenji. Dar menționează și faptul că neîntemeiat a fost respinsă cererea apărării privind audierea suplimentară a acestui martor, după intervenirea subsemnatului în proces.

Reiterează, la caz, că procurorul nu a prezentat proba declarațiilor persoanei numite Coițan Ion, cu privire la circumstanțele întocmirii deciziei pe cazul contravențional, respectiv lipsa răspunsurilor importante pe caz, duc la lipsa probelor utile, pertinente și concludente cu privire la învinuirea adusă.

De asemenea, reclamă vicierea drepturilor procesuale a inculpatului în cursul urmăririi penale. Solicitarea și cererea ce a fost respinsă de prima instanță și astfel, solicită admiterea cerințelor date de instanța de apel.

Astfel, indică că la data de 12 ianuarie 2024 lui Armanu Pavel și Dermenji Anatoli i-a fost înaintată învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Codul penal.

La data de 19 ianuarie 2024 partea apărării a luat cunoștință cu materialele cauzei penale și în rezultatul cercetării și aprecierii probelor prezentate de acuzare, în coraport cu actul de acuzare și circumstanțele imputate, a concluzionat că învinuirea înaintată a fi formală și nebazată pe care-va probe obiective și utile la caz, și chiar contrară circumstanțelor pe caz, iar formularea învinuirii în genere este una neclară și abstractă și este formulată ca o presupunere, și respectiv, pe caz, Armanu Pavel și Dermenji Anatoli urmează a fi scoși de sub urmărire penală din motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

La data de 23 ianuarie 2024 partea apărării a depus o cerere în acest sens, cu privire la inadmisibilitatea probelor, și scoaterea lui Armanu Pavel și Dermenji Anatoli, însă procurorul nu a examinat această cerere, și a invocat prevederilor art.297 CPP, și a remis cererea apărării instanței, sub pretextul, că cauza a fost finalizată cu rechizitoriu. Deși, cauza se afla în Procuratură la data depunerii cererii, prevederile art. 297 al.(4) Cod de procedură penală permit remiterea instanței a cererilor doar după remiterea cauzei instanței de judecată.

Ține să remarce că faptic partea apărării mai întâi a depus cererea în data de 23 ianuarie 2024, și doar după ia fost adusă la cunoștință că a fost întocmit rechizitoriul și cauza se remite instanței, și în acest sens vine și proba cauzei penale care demonstrează că cauza penală a parvenit și a fost înregistrată în instanță la data de 24.01.2024, respectiv, prevederile art.297 alin.(4) CPP, nu erau aplicabile cazului, iar procurorul era obligat a examina cererea apărării.

Mai mult ca atât, procurorul a încălcat dreptul procedural al părții apărări de ai înainta referință la rechizitoriu.

Din motivul admiterii de procuror a acestor încălcări, în ședința preliminară a solicitat instanței a constata încălcarea admisă de procuror și a obliga procurorul a înlătura omisiunea admisă și a examina cererea apărării din 23 ianuarie 2024. Respectiv partea apărării a depus referință la rechizitoriu.

În continuare, concluzionează, că învinuirea înaintată este una formală și nebazată pe care-va probe obiective și utile la caz, și chiar contrară circumstanțelor pe caz, iar formularea învinuirii în genere este una neclară și abstractă și este formulată ca o presupunere, și respectiv, pe caz, Armanu Pavel și Dermenji Anatoli urmează a fi achitați. O astfel de formulare în învinuire pe cât este de ambiguă, abstractă și ilegală deoarece nu corespunde prevederilor art.281 alin.(2) CPP, pe atât este și de neprobată, ori din materialele așa numitei cauze penale, nu se probează elementele circumstanțiale indicate în ordonanța de învinuire.

Astfel, raportarea (incriminarea) faptei ca a fi având loc „cândva”, este ilegală ori nu se confirmă prin probe și nici nu are nici o concluzie de calificare, și astfel nu poate fi menținută în învinuire, deoarece încalcă dreptul la apărare și acces la justiție a lui Armanu Pavel și Dermenji A..

La caz, sunt ilegale, inadmisibile, și lovite de nulitate absolută, fiind respinsă nemotivat, această cerere și solicitare de prima instanță, solicită admiterea acesteia de instanța de apel, înscrisurile indicate în respectiva cerere.

Astfel, partea apărării a solicitat a fi dispusă expertiza documentelor date (decizie și acord) pentru verificarea dacă acestea corespund unui document de acest tip sau sunt false, precum și pentru a verifica anume de către expert, dacă sunt date introduse în aceste înscrisuri ulterior datei declarate a întocmirii.

Mai mult ca atât, expertiza, prin concluziile sale este un abstractă, cu indicarea directă că este doar o presupunere a expertului, și în genere denotă că expertul nu a avut suficiente materiale de comparație, ceea ce expertul și indică, și care încă odată demonstrează că expertiza a fost nemotivată și dispusă contrar rigorilor de expertizare pe această categorie de expertize.

Remarcă, că la caz, nu există nici o constatare din partea angajatorului a constatării și a aplicării sancțiunii disciplinare față de Armanu Pavel și Dermenji Anatoli.

În al treilea rând, procurorul nu a demonstrat conform rechizitoriului, dar și nici în ședința de judecată, și nici prin probele administrate, că există un act juridic definitiv și irevocabil, care să constate ilegalitatea deciziei și acordului pe cauza contravențională, iar graba prin care procurorul a realizat așa numita finisare a urmăririi penale, a fost necesară procurorului doar pentru încercarea de a face astfel așa numite probe pentru cauza contravențională în procedura de contestare, pe care însuși procurorul a inițiat-o.

În acest, sens invocă proba apărării a procedurilor judiciare pendinte pe cauza contravențională în privința lui Coițan Ion, prin inițierea și derularea în curs a procedurii judiciare de revizuire, menționate supra.

Mai menționează că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.332 CP RM îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este condiționată de încrederea publică în autenticitatea documentelor oficiale.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă documentul oficial autentic (în ipoteza înscrierii în documentele oficiale a unor date vădit false sau în ipoteza falsificării documentelor oficiale, presupunând modificarea conținutului unor documente oficiale autentice, nu însă introducerea în asemenea documente a constatărilor sau mențiunilor false) sau materia primă utilizată în vederea falsificării documentului oficial (în ipoteza falsificării documentelor oficiale presupunând contrafacerea acestora). Totodată, produsul infracțiunii în cauză îl constituie documentul oficial fals.

În general, prin „document” se are în vedere entitatea care se particularizează prin următoarele caracteristici: formează un tot unitar între suportul material sau electronic și informația fixată pe el; informația pe care o poartă documentul se exprimă sub formă de text, înregistrare audio, imagine sau oricare altă formă care permite perceperea și identificarea univocă a informației în mod direct sau cu ajutorul unor mijloace tehnico-instrumentale ori programate; destinația lui este de a fi transmis în timp și spațiu; funcția lui este de a informa și a proba; este întocmit de subiecți competenți; este dotat cu mențiuni de forma și conținut determinate.

Totodată, prin „document oficial” trebuie de înțeles documentul care: conține informații care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept; atestă fapte având relevanță juridică; circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației.

Prin „document oficial” trebuie să se înțeleagă, inclusiv, documentul electronic purtător de informații oficiale; în cazul falsificării documentului electronic oficial, este posibilă aplicarea art.332 CP RM.

Documente oficiale sunt considerate: 1) pașaportul; 2) alte acte de identitate; 3) permisul de conducere a mijlocului de transport; 4) livretul militar; 5) pașaportul tehnic asupra mijlocului de transport; 6) polița de asigurare medicală; 7) legitimația de pensionare; 8) legitimația de

veteran; 9) carnetul de muncă; 10) diploma de absolvire a unei instituții de învățământ; *****) titlul executoriu; 12) copia sentinței etc. Nu este greu de remarcat elementul comun pentru aceste documente: ele toate sunt eliberate de anumite autorități publice. Însă, noțiunea „document oficial” se referă nu doar la documentele eliberate de autoritățile publice, dar și la documentele prezentate autorităților publice.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin.(1) art.332 CP RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de înscriere în documentele oficiale a unor date vădit false ori de falsificare a unor astfel de documente.

Deduce că modalitățile normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile analizate sunt: înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false; falsificarea documentelor oficiale. Însă în cadrul cercetării judecătorești nici una din aceste forme nu a fost probată. Or, prima din aceste modalități presupune introducerea în documentele oficiale autentice a constatărilor sau mențiunilor false.

Cea de-a doua modalitate presupune fie contrafacerea documentelor oficiale (adică, confecționarea documentelor oficiale false), fie modificarea conținutului unor documente oficiale autentice, nu însă introducerea în asemenea documente a constatărilor sau mențiunilor false. Esența juridică a faptei prejudiciabile a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.332 CP RM, menționează că aceasta cuprinde elemente atât ale falsului intelectual, cât și ale falsului material.

Atunci când făptuitorul înscrie în documente oficiale date vădit false, are loc falsul intelectual. În această ipoteză, documentul oficial este aparent legal.

Astfel, menționează, or, practica judiciară a Curții Supreme de Justiție are relevanță, că într-o speță din practica judiciară (Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02.08.2013. Dosarul nr.lra-544/13) se argumentează de ce nu poate fi considerat denaturat adevărul în documentul oficial: conform convingerii făptuitorului, la momentul reținerii victimei aceasta nu s-a supus cerințelor legitime ale colaboratorului de poliție. Procesul-verbal în cauză conține această informație, care a fost confirmată prin rapoartele întocmite personal și anexate la materialul administrativ. Faptul că, ulterior, instanța de judecată, examinând materialul administrativ, a constatat că săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin.(1) art. 174 și la alin.(1) din Codul cu privire la contravențiile administrative nu s-a confirmat nu poate fi apreciat ca o falsificare a actelor publice, în sensul alin.(1) art.332 CP RM.

Această apreciere dată de Curte este relevantă și în cauza dată chiar la aprecierea dată de instanță și procuror că Decizia asupra cauzei contravenționale a fost anulată, deși este supusă actualmente revizuirii.

În altă ordine de idei, consemnă că atât înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false, cât și falsificarea documentelor oficiale nu pot fi considerate forme ale înșelăciunii. Aceasta deoarece informațiile false rezultând din înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false sau din falsificarea documentelor oficiale încă nu au ajuns la destinația persoanei care urmează a fi înșelată. Cu alte cuvinte, deși în documentele oficiale falsificate adevărul a fost denaturat, această denaturare a adevărului încă nu s-a reușit a fi aplicată în vederea lezării drepturilor și intereselor vreunei persoane.

Nu înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false, nici falsificarea documentelor oficiale, ci folosirea documentelor false poate fi considerată formă a înșelăciunii. Înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false, ca și falsificarea documentelor oficiale, nu se identifică cu folosirea documentelor oficiale false. Aceasta din urmă este o faptă derivată în raport cu înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false sau cu falsificarea documentelor oficiale.

Folosirea documentelor oficiale falsificate nu intră sub incidența dispoziției de la alin.(1) art.332 CP RM. Drept urmare, de exemplu, dacă o persoană publică (care are și calitatea de persoană cu funcție de răspundere) își folosește situația de serviciu săvârșind sustragerea, utilizând în acest scop un document fals pe care însă l-a falsificat altcineva, poate fi aplicată numai prevederea de la lit.d) alin.(2) art. 190 CP RM. În același caz, nu se justifică calificarea suplimentară conform alin.(1) art.332 CP RM, pentru că astfel subiectul ar fi tras la răspundere pentru fapta altuia.

Infrațiunea prevăzută la alin.(1) art.332 CP RM este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul înscrierii în documentele oficiale a unor date vădit false ori al falsificării unor astfel de documente.

Procurarea materialelor necesare în vederea înscrierii în documentele oficiale a unor date vădit false ori a falsificării unor astfel de documente trebuie calificată ca pregătire la infracțiunea specificată la alin.(1) art.332 CP RM. Ca tentativă la această infracțiune trebuie calificată acțiunea îndreptată nemijlocit spre realizarea înscrierii în documentele oficiale a unor date vădit false ori a falsificării unor astfel de documente, dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, acesta nu reușește să înscrie în documentele oficiale date vădit false ori să falsifice astfel de documente.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.332 CP RM se caracterizează prin intenție directă. Și în general în speța dedusă instanței, careva intenție directă, sau altă careva formă a intenției numiților Armanu P. și Dermenji A. nu a fost probată. Motivul infracțiunii în cauză are un caracter special.

După caz, acesta se exprimă în: 1) interesul material; 2) alte interese personale. În acest context, consideră juste argumentele privind lipsa unui asemenea motiv într-o speță judiciară: „Colegiul penal al Curții de Apel Cahul, la fel ca și prima instanță, consideră că este inconsistent argumentul procurorului, precum că interesul personal al inculpatului B.N. s-ar fi manifestat în tendința acestuia de a ascunde propria incompetență în capacitatea de asigurare cu cadre a instituției de învățământ conduse. O astfel de tendință, chiar dacă ar fi existat, nu ar putea fi combinată cu interesul personal, așa cum ascunderea incapacității nu echivalează neapărat cu obținerea unui beneficiu personal, fără a fi explicat eventualul beneficiu.

Subiectul infracțiunii specificate la alin.(1) art.332 CP RM este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul infracțiunii în cauză are calitatea specială de persoană publică.

Respectiv, la caz, procurorul prin învinuirea abstractă adusă atât față de Armanu Pavel, cât și Dermenji A., preluată exact în sentința de instanța de judecată, se contrazice pe sine, și nu

aduce nici o claritate cu privire la cele incriminate, atât cu privire la obiectul infracțiunii, cu privire la latura obiectivă, la subiectul infracțiunii și latura subiectivă, așa cum nici nu aduce concretizări specifice în actul de acuzare care să fie strict individuale față de Armanu P. cât și Dermenji A., ori lecturarea acestora demonstrează că ele sunt identice, ceea ce practic este imposibil din punct de vedere juridic.

În consecință, potrivit principiului in dubio pro reo toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumpției nevinovăției, simpla constatare ex propriis sensibus nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

Astfel, consideră inadmisibil de drept de a dispune tragerea persoanei la răspundere penală, în lipsa unei învinuiri/condamnări concrete, veridice și demonstrate, or, o asemenea hotărâre, ar atrage inevitabil încălcarea principiilor de drept. Aceasta constituie în speță și o încălcare a art. 6 CEDO în opinia apărării, rezultând din cele expuse supra.

Menționează, că în conformitate cu prevederile art. 100 alin.(4) Cod de procedură penală, Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Sub aspectul încălcării dreptului la apărare în ceea ce privește audierea martorului în lipsa inculpatului - martor Lazarev L., dar și în ceea ce privește cererea apărării privind audierea repetată a martorului Miță Gheorghe, respingerea nemotivată a cererilor apărării în acest sens, apărarea consideră din motivele expuse supra că se impune soluția de casare a sentințe du dispunerea rejudecării de prima instanță.

Însă în situația în care acest capăt de cerere va fi respins, solicită efectuarea audierii acestor martori în instanța de apel, cu casarea încheierii protocolare din 15.****.2024 prin care a fost respinsă vădit nemotivat, solicitarea inculpatului Armanu Pavel și a apărătorului privind audierea martorului Lazarev L., la care nu a participat inculpatul, dar și a martorului Miță Gh.

Instanța prin încheiere protocolară, a dispus a respinge cererile apărătorului, și că dreptul inculpatului de a adresa întrebări martorului s-a epuizat.

Menționează, că nu există așa ceva ca epuizarea dreptului inculpatului de a adresa întrebări martorului, în primul rând, iar respingerea cererilor apărării a fost totalmente nemotivată, mai ales că Armanu Pavel nu a fost de față la audierea martorului Lazarev L.

Astfel, în ședința de judecată din data de 15.****.2024, apărarea și inculpatul Armanu Pavel au depus două cereri, prin care au motivat și solicitat citarea și audierea suplimentară în calitate de martor asupra chestiunilor expuse supra a numitului Lazarev Leonid, dar și asupra eventualelor circumstanțe noi ce pot rezulta în urma audierii acestuia.

Menționează, că audierea martorului Lazarev L. a fost efectuată de instanță în lipsa inculpatului Armanu Pavel.

Astfel, s-a invocat și în continuare invocă, și ca temei de casare a acestei încheieri protocolare următoarele: În cadrul cercetării judecătorești, a fost audiat în calitate de martor

numitul Lazarev Leonid, în ședința de judecată din data de 07.10.2024. Audierea acestuia martor a fost efectuată în lipsa inculpatului Armanu Pavel, respectiv, acesta este în drept de a asista la audierea acestuia și de a-i pune nemijlocit întrebări. Solicită astfel, citarea repetată și audierea acestui martor suplimentară în prezența inculpatului Armanu Pavel, ori, nu s-a decis examinarea cauzei în lipsa acestuia.

De asemenea, subsemnatul, adică avocatul Ciudin Vitalie, intervenind în proces în calitate de apărător ales al inculpatului Armanu Pavel de asemenea, are întrebări suplimentare față de acest martor.

În legătură cu acesta, anume și apărătorul ales are întrebări suplimentare față de martorul Lazarev Leonid. Or, conform art. 322 alin. (6) Cod de procedură penală Apărătorul este în drept să solicite repetarea unor acțiuni procesuale deja efectuate în ședință în lipsa lui dacă are de concretizat chestiuni suplimentare.

La fel, menționează că în ședința din data de 15.****.2024 s-a solicitat de subsemnat Citarea și audierea suplimentară în calitate de martori asupra chestiunilor suplimentare expuse supra a numitului Miță Gheorghe. În funcție de rezultatul audierii acestuia, citarea și audierea în calitate de martor a soției numitului Miță Gheorghe, după stabilirea identității acesteia urmare a eventualei audieri suplimentare.

Susține că în cadrul cercetării judecătorești, a fost audiat în calitate de martor numitul Miță Gheorghe la data de 05.07.2024, aceasta în lipsa apărătorului ales subsemnat apărător Ciudin Vitalie. În legătură cu acesta, anume apărarea are întrebări suplimentare față de martorul Miță Gheorghe, precum și după audierea solicită și audierea soției acestuia numele căruia nu-i este cunoscut.

În funcție de rezultate audierii acestui martor suplimentar, apărarea menționează că poate apărea necesitatea și audierii a numitului Coițan Ion raportat la declarațiile martorului Miță Gheorghe.

În speță, invocă că s-a stabilit chiar prin probele administrate în instanță că Armanu Pavel nu a comis fapta incriminată, nemaivorbind de prezumția nevinovăției, și faptul că toate dubiile se tratează în favoarea persoanei aflate sub acuzație penală. Or, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost probată prin ansamblul probelor administrate vinovăția lui Armanu Pavel, raportat chiar la datele indicate în învinuirea adusă lui Armanu Pavel în rechizitoriu, dar și în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, consideră că au fost stabilite și temeiuri de achitare a numitului Armanu Pavel, prevăzut la art. 390 alin.(1), pct.1) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, precum și datorită faptului că instanța nu a efectuat încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Și respectiv, solicită casarea sentinței din data de 21.01.2026.

Prin urmare solicită, achitarea numitului Armanu Pavel de comiterea infracțiunii incriminate prevăzute art. 332 alin.(1) Cod Penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, precum și datorită faptului că instanța nu a efectuat încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Cahul sediul central din 21 ianuarie 2026, avocatul Dandăș Veaceslav în interesele inculpatului Dermenji Anatolie la data de 05 februarie 2026 a depus apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea totală a sentinței judecătoriei Cahul, Sediul central din 21 ianuarie 2026 și a dispune achitarea lui Dermenji A. pe această cauză penală, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Codul penal, concomitent, de a casa integral încheierile instanței cu privire la respingerea cererii de recuzare a judecătorului, a reexamina cererile apărării cu privire la recuzarea judecătorului, și a le admite. (vol.III, f.d.196-209)

În motivarea apelului a menționat că soluția instanței de fond este neîntemeiată, bazată pe presupuneri, bazată pe probe inadmisibile, bazată pe concluzii subiective, unilaterale și pripite față de caz și față de persoana lui Dermenji Anatoli și Armanu Pavel.

Invocând prevederile art.art.384, 385 și 389 Cod de procedură penală, a menționat că reglementările legale indicate supra, sunt explicate de Plenul CSJ în Hotărîrea nr.5 din 19.06.2006 Privind sentința judecătorească, publicată în Buletinul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, 2007, nr.1, pag. 14. Nemijlocit remarcă că sentința instanței de fond este una neclară, ambiguă și în partea descriptivă au fost ignorate prevederile de procedură penală și cele explicative ale CSJ.

În esență, susține că soluția instanței este bazată doar pe presupuneri, și fără a realiza acțiuni procesuale de administrare a probelor sub forma declarațiilor la care se presupune că se referă actul de acuzare, și prin interpretare lărgită a conținutului celorlalte probe. Ori la caz, instanța a examinat subiectiv și unilateral cauza și prin inacțiune a permis procurorului a prezenta în mod unilateral cauza, fiind încălcat principiul contradictorialității și fiind respinse toate cererile apărării cu privire la administrarea probelor apărării, ceea ce a dus la soluția neîntemeiată. Astfel, instanța s-a auto înlăturat de a acorda un răspuns motivat părții apărării cu privire la admisibilitatea probelor prezentate de procuror.

Astfel, deși instanța redă textele legale ale prevederilor art.94 CPP, în mod neclar nu explică cum aceste norme sunt aplicate.

A menționat că la data de 12 ianuarie 2024 lui Armanu Pavel și Dermenji Anatoli ia fost înaintată învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Codul penal.

La data de 19 ianuarie 2024 partea apărării a luat cunoștință cu materialele cauzei penale și în rezultatul cercetării și aprecierii probelor prezentate de acuzare, în coraport cu actul de acuzare și circumstanțele imputate, a concluzionat că învinuirea înaintată a fi formală și nebazată pe careva probe obiective și utile la caz, și chiar contrară circumstanțelor pe caz, iar formularea învinuirii în genere este una neclară și abstractă și este formulată ca o presupunere, și respectiv, pe caz, Armanu Pavel și Dermenji Anatoli urmează a fi scoși de sub urmărire penală din motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

La data de 23 ianuarie 2024 partea apărării a depus o cerere în acest sens, cu privire la inadmisibilitatea probelor, și scoaterea lui Armanu Pavel și Dermenji Anatoli, însă procurorul nu a examinat această cerere, și a invocat prevederilor art.297 CPP, și a remis cererea apărării instanței, sub pretextul, că cauza a fost finalizată cu rechizitoriu.

Ține să remarce, că faptic partea apărării mai întâi a depus cererea în data de 23 ianuarie 2024, și doar după ia fost adusă la cunoștință că a fost întocmit rechizitoriul și cauza se remite instanței, și în acest sens vine și proba cauzei penale care demonstrează că cauza penală a parvenit și a fost înregistrată în instanță la data de 24.01.2024, respectiv, prevederile art.297 alin.(4) CPP, nu erau aplicabile cazului, iar procurorul era obligat a examina cererea apărării. Mai mult ca atât, procurorul a încălcat dreptul procedural al părții apărări de ai înainta referință la rechizitoriul.

Din motivul admiterii de procuror a acestor încălcări, în ședința preliminară a solicitat instanței a constata încălcarea admisă de procuror și a obliga procurorul a înlătura omisiunea admisă și a examina cererea apărării din 23 ianuarie 2024. Respectiv partea apărării a depus referință la rechizitoriul.

În primul rând în coraport cu actul de acuzare și circumstanțele imputate, concluzionează, că învinuirea înaintată a fi formală și nebazată pe care-va probe obiective și utile la caz, și chiar contrară circumstanțelor pe caz, iar formularea învinuirii în genere este una neclară și abstractă și este formulată ca o presupunere, și respectiv, pe caz, Armanu Pavel și Dermenji Anatoli urmează a fi achitați.

O astfel de formulare în învinuire pe cât este de ambiguă, abstractă și ilegală deoarece nu corespunde prevederilor art.281 alin.(2) CPP, pe atât este și de neprobată, ori din materialele așa numitei cauze penale, nu se probează elementele circumstanțiale indicate în ordonanța de învinuire.

Astfel, raportarea (incriminarea) faptei ca a fi având loc ”cândva”, este ilegală ori nu se confirmă prin probe și nici nu are nici o concluzie de calificare, și astfel nu poate fi menținută în învinuire, deoarece încalcă dreptul la apărare și acces la justiție a lui Armanu Pavel și Dermenji A..

În al doilea rând (inadmisibilitatea și ilegalitatea probelor), invocând că la caz, sunt ilegale, inadmisibile, și lovite de nulitate absolută, următoarele înscrisuri: f.d.2 - nu corespunde și nu se indică că reprezintă un act procesual în sensul prevederilor art.262-263 CPP; f.d.3-4 nu corespunde rigorilor de procedură, mai ales în condițiile în care nu a fost înregistrată de procuror în Registrul sesizărilor, fiind înregistrată doar în registrul corespondenței de intrare, ceea ce demonstrează că de la data de 31 mai 2023 procurorul ilegal a menținut fără careva proceduri inițiate un înscris sub formă declarată de sesizare; f.d.5 - reprezintă o copie de un act care nu este clar de cine a fost realizată, în ce condiții, totodată, pe act se întrevește că acesta este hașurat ceea ce denotă că este anulat; f.d.6 - este un act ilegal ori este datat cu 01.06.2023 când nu exista nici o procedură legală inițiată, și este denumit notă informativă, ceea ce nu corespunde nici unei proceduri legale, inclusiv prevederilor art.273 CPP. Mai mult ca atât, se denotă că aceasta este semnată de Dermenji Anatoli, însă nu este clar statutul procesual al acestuia, nu este clar ce drepturi și obligații ia explicat procurorul, astfel, acesta este ilegal și lovit de nulitate absolută, și urmează a fi exclus ca probă din dosar; f.d.7-8 este un act ilegal și lovit de nulitate absolută, ori dacă este realizat la data de 06 iunie 2023 cu referire la dosar penal, denotă, că procurorul a încălcat prevederile art.52 CPP, și prevederile legale ce țin de probe și probatoriu, ori normele de

procedură nu prevăd existența a unei astfel de proceduri de administrare sub formă de interpelare, atât timp cât deja ține de efectuarea urmăririi penale strict conform normelor existente, cât și reieșind din textul solicitării care demonstrează intenția procurorului de a face rost de care-va documente, procedură care poate fi realizată doar prin procedura ridicării cu examinarea obligatorie a actelor în original; f.d.9-10, cu anexele pe 49 file, de la f.d.***** până la f.d.60, sunt ilegale, inadmisibile și lovite de nulitate absolută, deoarece sunt administrate prin procedee inexistente în procedura penală, deoarece sunt realizate declarativ drept copii, însă originea acestora este imposibil de verificat, ceea ce denotă că aceasta pot avea un caracter fals, și astfel, impun necesitatea de a fi verificate de procuror personal prin ridicare loc în original și examinarea originalului. Astfel, partea apărării denunță înscrisurile de la f.d. *****-60 ca fiind false; f.d.61 - este inadmisibilă deoarece este un înscris notat a fi realizat de Adrian Tabureanu, însă nu este clar statutul procesual al acestuia pe caz, cum nu este clar de ce acest înscris nu este certificat în modul corespunzător; f.d.62 - este inadmisibilă deoarece este un înscris simplu, fără claritate cine, când și în baza cărei proceduri a realizat acest înscris; acesta nefiind nici înregistrat și nici certificat prin semnătura persoanei responsabile, ba chiar mai mult, vizual se întrevede, că acesta pare a fi o poză foto care a fost plasată pe un fundal fără text, și astfel a fost imprimat, și nu este posibil de verificat, originea acesteia. Astfel, partea apărării denunță înscrisul dat, ca fiind ilegal și fals; f.d.63 - este un act ilegal, ori este semnat de procurorul Șef, Vitali Cebotari, care în lipsa unui act procesual de formare a grupului, demonstrează implicarea procurorului șef fără a fi împuternicit pe caz în genere de a examina care-va cauze și a realiza care-va adresări, ori împuternicirile procurorului ierarhic superior sunt expres prevăzute de art.53/1 CPP, însă nu există trimiteri și motivări ale aplicării cărei va norme în acest sens; f.d.64 - este un act ilegal, și inadmisibil pe caz, și urmează a fi declarat lovit de nulitate absolută, ori este realizat și semnat de procurorul Boghean Dumitru, însă nu este clar în care procedură a realizat acest act declarat conform procedurii contravenționale, în condițiile exercitării de către acesta a urmăririi penale; f.d.65 - este un act ilegal și inadmisibil și urmează a fi exclus din dosar deoarece dacă sî se declară a fi un înscris în original, acesta tine de o procedură contravențională, care nu are ce a fi anexată în original la cauza penală; f.d.66 - este ilegală, inadmisibilă și lovită de nulitate absolută, ori nu există așa procedeu juridic de administrare de probe, ca interpelare la judecător cu solicitarea de copii de toate materialele; f.d.68 - este ilegală, inadmisibilă și lovită de nulitate absolută, ori interpelarea nu este realizată deținătorului sistemului informațional, adică IGPF, ci unui alt organ de urmărire penală, care nu are nici o competență de administrare de probe, mai ales, cu astfel, de motivare „în legătură cu necesitatea de serviciu apărută”; f.d.69 - este ilegală, inadmisibilă și lovită de nulitate absolută, ori nu este clar de cine a fost realizată, și în baza căruia temei juridic și de drept material, mai ales cu aplicarea ștampilei organului de urmărire penală a poliției de frontieră. Astfel, partea apărării denunță înscrisul dat, ca fiind ilegal și fals; f.d.70-71 confirmă că Armanu Pavel și Dermenji A., nu a comis nici o infracțiune pe caz, din cele incriminate; f.d.72 confirmă că Armanu Pavel și Dermenji A., nu a comis nici o infracțiune pe caz, din cele incriminate; f.d.74-75, 76 este ilegală, și inadmisibilă și lovită de nulitate absolută, ori procurorul l-a audiat sub jurământ pe Dermenji Anatoli în calitate de martor, ceea ce este

interzis conform prevederilor art.63-64 CPP, ori contrar rigorilor de procedură penală, în procesul verbal înainte de audiere nu sunt indicate expres și direct drepturile și obligațiile martorului, cum nu este indicat obiectul cauzei examinate, respectiv procurorul a încălcat flagrant drepturile lui Dermenji Anatoli, la apărare și acces la justiție; f.d.93-94 este ilegală, ori reprezintă învinuirea adusă lui Coițan Ion în baza art.332 alin.(1) Codul penal, evident în lipsa de probe, și evident că nu putea fi subiect al unei astfel de infracțiuni, iarăși pentru a crea procurorului oportunități de a face probe interzise, sub forma declarațiilor, sub presiunea unei învinuiri; f.d. *****4-123 - colectarea mostrelor de probe, este ilegală și nemotivată, iar expertiza dispusă este ilegală și nemotivată, ori contrar tacticii și metodicii de efectuare a expertizei grafoscopice, nu existe mostre libere necondiționate de scris; f.d.124-125 este ilegală, inadmisibilă și lovită de nulitate absolută, ori nu există așa procedură de ridicare a copiilor, pe când ridicarea originalelor dintr-un alt dosar contravențional aflat pe rolul instanței, nu s-a realizat conform normelor de procedură; f.d. 135, 136,137 sunt ilegale inadmisibile și lovite de nulitate absolută, ori nu este clar de unde sunt ridicate, nu sunt certificate, fiind simple fotocopii, ceea ce este inadmisibil și interzis într-o cauză penală, deoarece nu poate fi verificată și originea acestora. Astfel, partea apărării denunță înscrisurile date, ca fiind ilegale și false; f.d.138-139 sunt acte inadmisibile pe caz, și urmează a fi excluse din dosar, deoarece nu este clar cine și de unde lea ridicat, cum au fost împachetate, și cum au fost sigilate, unde au fost păstrate, până la prezentarea expertului, ceea ce denotă existența unor încălcări grave de procedură care nici într-un fel nu pot fi reparate, ori nu poate fi stabilit, caracterul original al acestora și originea acestora; f.d. 140 este nemotivată și ilegală și lovită de nulitate absolută, ori este datată cu data de 10 ianuarie 2024, însă așa și nu este clar, unde și în ce condiții sau păstrat actele date; f.d.153-163 este neîntemeiată și ilegală, ori este contrară procedurilor de efectuare a expertizei de acest gen, și deoarece însuși expertul descrie că a recepționat doar un plic în care sunt mai multe înscrisuri, inclusiv decizia și acordul pe cauza contravențională, ceea ce demonstrează că aceste înscrisuri nu au fost împachetate și sigilate după ridicare, și astfel, nu este clară originea și originalitatea acestora; f.d.239 este ilegală, inadmisibilă și lovită de nulitate absolută, ori reprezintă o ordonanță de anexare în calitate de documente, datată cu 16 ianuarie 2024, însă la caz face referire la eonii, nu și la originalele actelor, ceea ce este inadmisibil.

Remarcă, că la caz, nu există nici o constatare din partea angajatorului a constatării și a aplicării sancțiunii disciplinare față de Dermenji A. și Armanu P. pe cele declarate.

În al treilea rând, menționează că procurorul nu a demonstrat conform rechizitoriului că există un act juridic definitiv și irevocabil, care să constate ilegalitatea deciziei și acordului pe cauza contravențională, iar graba prin care procurorul a realizat așa numita finisare a urmăririi penale, a fost necesară procurorului doar pentru încercarea de a face astfel așa numite probe pentru cauza contravențională în procedura de contestare, pe care însuși procurorul a inițiat-o.

În acest, sens invocă proba apărării a procedurilor judiciare pe cauza contravențională în privința lui Coițan Ion.

În al patrulea rând (componenta de infracțiune, interpretare și aplicare). Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.332 CP RM îi formează relațiile sociale cu privire

la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este condiționată de încrederea publică în autenticitatea documentelor oficiale.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă documentul oficial autentic (în ipoteza înscrierii în documentele oficiale a unor date vădit false sau în ipoteza falsificării documentelor oficiale, presupunând modificarea conținutului unor documente oficiale autentice, nu însă introducerea în asemenea documente a constatărilor sau mențiunilor false) sau materia primă utilizată în vederea falsificării documentului oficial (în ipoteza falsificării documentelor oficiale presupunând contrafacerea acestora). Totodată, produsul infracțiunii în cauză îl constituie documentul oficial fals.

În general, prin „document” se are în vedere entitatea care se particularizează prin următoarele caracteristici:

- formează un tot unitar între suportul material sau electronic și informația fixată pe el;
- informația pe care o poartă documentul se exprimă sub formă de text, înregistrare audio, imagine sau oricare altă formă care permite perceperea și identificarea univocă a informației în mod direct sau cu ajutorul unor mijloace tehnico-instrumentale ori programate;
- destinația lui este de a fi transmis în timp și spațiu;
- funcția lui este de a informa și a proba;
- este întocmit de subiecți competenți;
- este dotat cu mențiuni de formă și conținut determinate;
- Totodată, prin „document oficial” trebuie de înțeles documentul care:
 - conține informații care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept;
 - atestă fapte având relevanță juridică;
 - circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației.

Prin „document oficial” trebuie să se înțeleagă, inclusiv, documentul electronic purtător de informații oficiale; în cazul falsificării documentului electronic oficial, este posibilă aplicarea art.332 CP RM.

Documente oficiale sunt considerate: 1) pașaportul; 2) alte acte de identitate; 3) permisul de conducere a mijlocului de transport; 4) livretul militar; 5) pașaportul tehnic asupra mijlocului de transport; 6) polița de asigurare medicală; 7) legitimația de pensionare; 8) legitimația de veteran; 9) carnetul de muncă; 10) diploma de absolvire a unei instituții de învățământ; *****) titlul executoriu; 12) copia sentinței etc. Nu este greu de remarcat elementul comun pentru aceste documente: ele toate sunt eliberate de anumite autorități publice

Însă, noțiunea „document oficial” se referă nu doar la documentele eliberate de autoritățile publice, dar și la documentele prezentate autorităților publice.

Precizează că noțiunea „document oficial”, utilizată în alin.(1) art.332 CP RM, are o întindere mai mare decât noțiunea „document oficial care acordă drepturi sau eliberează de obligații” din art.361 CP RM. Aceasta pentru că prima noțiune nu e restrânsă prin adaosul „care acordă drepturi sau eliberează de obligații” ce marchează cea de-a doua noțiune. De aceea, nu

oricare document oficial acordă drepturi sau eliberează de obligații. În alin.(1) art.332 CP RM, prin „document oficial” se au în vedere și acele documente oficiale care nu acordă drepturi, nici nu eliberează de obligații. Însă, chiar și în această ipoteză documentele oficiale își păstrează calitatea de a produce consecințe juridice.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin.(1) art.332 CP RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de înscriere în documentele oficiale a unor date vădit false ori de falsificare a unor astfel de documente.

Deduce că modalitățile normative cu caracter alternativ ale acțiunii prejudiciabile analizate sunt: înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false; falsificarea documentelor oficiale.

Prima din aceste modalități presupune introducerea în documentele oficiale autentice a constatărilor sau mențiunilor false.

Cea de-a doua modalitate presupune fie contrafacerea documentelor oficiale (adică, confecționarea documentelor oficiale false), fie modificarea conținutului unor documente oficiale autentice, nu însă introducerea în asemenea documente a constatărilor sau mențiunilor false.

În esența juridică a faptei prejudiciabile a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.332 CP RM, menționează că aceasta cuprinde elemente atât ale falsului intelectual, cât și ale falsului material.

Atunci când făptuitorul înscrie în documente oficiale date vădit false, are loc falsul intelectual. În această ipoteză, documentul oficial este aparent legal. Totuși, în realitate, el este fals, pentru că așa a fost conceput de către făptuitorul care l-a emis.

În cazul în care făptuitorul falsului în acte publice falsifică documente oficiale, el contraface documentele oficiale sau le modifică conținutul. Adică, alterarea adevărului se produce în materialitatea lui. Deci, se atestă falsul material.

Atât înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false, cât și falsificarea documentelor oficiale, presupun o denaturare a adevărului în documentele oficiale.

Într-o speță din practica judiciară (Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02.08.2013. Dosarul nr.lra-544/13) se argumentează de ce nu poate fi considerat denaturat adevărul în documentul oficial: conform convingerii făptuitorului, la momentul reținerii victimei aceasta nu s-a supus cerințelor legitime ale colaboratorului de poliție. Procesul-verbal în cauză conține această informație, care a fost confirmată prin rapoartele întocmite personal și anexate la materialul administrativ. Faptul că, ulterior, instanța de judecată, examinând materialul administrativ, a constatat că săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin.(1) art.174 și la alin.(1) din Codul cu privire la contravențiile administrative nu s-a confirmat nu poate fi apreciat ca o falsificare a actelor publice, în sensul alin.(1) art.332 CP RM.

În altă ordine de idei, consemnează că atât înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false, cât și falsificarea documentelor oficiale nu pot fi considerate forme ale înșelăciunii. Aceasta deoarece informațiile false rezultând din înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false sau din falsificarea documentelor oficiale încă nu au ajuns la destinația persoanei care urmează a fi înșelată. Cu alte cuvinte, deși în documentele oficiale falsificate adevărul a fost

denaturat, această denaturare a adevărului încă nu s-a reușit a fi aplicată în vederea lezării drepturilor și intereselor vreunei persoane.

Nu înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false, nici falsificarea documentelor oficiale, ci folosirea documentelor false poate fi considerată formă a înșelăciunii. Înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false, ca și falsificarea documentelor oficiale, nu se identifică cu folosirea documentelor oficiale false. Aceasta din urmă este o faptă derivată în raport cu înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false sau cu falsificarea documentelor oficiale.

Folosirea documentelor oficiale falsificate nu intră sub incidența dispoziției de la alin.(1) art.332 CP RM. Drept urmare, de exemplu, dacă o persoană publică (care are și calitatea de persoană cu funcție de răspundere) își folosește situația de serviciu săvârșind sustragerea, utilizând în acest scop un document fals pe care însă l-a falsificat altcineva, poate fi aplicată numai prevederea de la lit.d) alin.(2) art.190 CP RM. În același caz, nu se justifică calificarea suplimentară conform alin.(1) art.332 CP RM, pentru că astfel subiectul ar fi tras la răspundere pentru fapta altuia.

Infrațiunea prevăzută la alin.(1) art.332 CP RM este o infrațiune formală. Ea se consideră consumată din momentul înscrierii în documentele oficiale a unor date vădit false ori al falsificării unor astfel de documente.

Procurarea materialelor necesare în vederea înscrierii în documentele oficiale a unor date vădit false ori a falsificării unor astfel de documente trebuie calificată ca pregătire la infrațiunea specificată la alin.(1) art.332 CP RM. Ca tentativă la această infrațiune trebuie calificată acțiunea îndreptată nemijlocit spre realizarea înscrierii în documentele oficiale a unor date vădit false ori a falsificării unor astfel de documente, dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, acesta nu reușește să înscrie în documentele oficiale date vădit false ori să falsifice astfel de documente.

Latura subiectivă a infrațiunii prevăzute la alin.(1) art.332 CP RM se caracterizează prin intenție directă. Motivul infrațiunii în cauză are un caracter special. După caz, acesta se exprimă în: 1) interesul material; 2) alte interese personale.

În acest context, consideră juste argumentele privind lipsa unui asemenea motiv într-o speță judiciară: „Colegiul penal al Curții de Apel Cahul, la fel ca și prima instanță, consideră că este inconsistent argumentul procurorului, precum că interesul personal al inculpatului B.N. s-ar fi manifestat în tendința acestuia de a ascunde propria incompetență în capacitatea de asigurare cu cadre a instituției de învățământ conduse. O astfel de tendință, chiar dacă ar fi existat, nu ar putea fi combinată cu interesul personal, așa cum ascunderea incapacității nu echivalează neapărat cu obținerea unui beneficiu personal, fără a fi explicat eventualul beneficiu.

Subiectul infrațiunii specificate la alin.(1) art.332 CP RM este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul infrațiunii în cauză are calitatea specială de persoană publică.

Respectiv, la caz, susține că procurorul prin învinuirea abstractă adusă atât față de Dermenji A. cât și Armanu P., se contrazice pe sine, și nu aduce nici o claritate cu privire la cele

incriminate, atât cu privire la obiectul infracțiunii, cu privire la latura obiectivă, la subiectul infracțiunii și latura subiectivă, așa cum nici nu aduce concretizări specifice în actul de acuzare care să fie strict individuale față de Dermenji A. cât și Armanu P., ori lecturarea acestora demonstrează că ele sunt identice, ceea ce practic este imposibil din punct de vedere juridic.

Remarcă la caz declarațiile martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată: Lazarev Leonid, care a infirmat declarațiile date la urmărirea penală cu privire la care-va discuții cu Dermenji Anatoli; Mîță Gheorghe, care a nu a realizat care-va declarații esențiale și decisive care să demonstreze învinuirea față de Dermenji și Armanu.

La caz, menționează că procurorul nu a prezentat proba declarațiilor persoanei numite Coițan Ion, cu privire la circumstanțele întocmirii deciziei pe cazul contravențional, respectiv lipsa răspunsurilor importante pe caz, duc la lipsa probelor utile, pertinente și concludente cu privire la învinuirea adusă.

În calitate de probe ale apărării în ordine de apel invocă proba declarațiilor lui Coițan Ion, care urmează a fi audiat; proba declarațiilor lui Mîță Gh. care urmează a audiat suplimentar conform întrebărilor părții apărării; proba materialelor și soluției judecătorești în cadrul procedurii contravenționale nr. 4-23089025-12-4rh-18*****2024- 25. În cadrul examinării în instanța de fond partea apărării a solicitat administrarea probelor date, însă instanța a respins cererile de a le administra.

În temeiul argumentelor și concluziilor expuse supra și drept consecință a lipsei a căror-va probe utile și pertinente și a nulității și inadmisibilității probelor indicate supra, pe acuzația adusă lui Armanu P. și Dermenji A. față de aceștia urmează a fi emisă o sentință de achitare.

La data de 09 februarie 2026 cauza penală a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediu Comrat pentru judecarea apelurilor. (vol.III, f.d.212)

În ședința instanței de apel, avocatul Dandesh Veaceslav în interesele inculpatului Dermenji Anatoli a susținut pe deplin cererea de apel înaintată, solicitând admiterea acesteia, invocând că în ceea ce privește cauza contravențională, aceasta a fost contestată cu recurs. La acel demers, procurorul a anexat în calitate de probă expertiza, iar, în consecință, Judecătoria Rîșcani, prin completul de recurs, a casat hotărârea fără a atrage în proces persoanele interesate, inclusiv pe domnul Dermenji, clientul său. Mai mult, în decizia pe care a cercetat-o în instanța de judecată s-a reținut că domnul Dermenji ar fi comis anumite acțiuni ilegale, fără a fi cercetate materialele dosarului contravențional, motiv pentru care a fost depusă o cerere de revizuire. Acea decizie pe dosarul contravențional este bazată exclusiv pe expertiză, care a fost apreciată în lipsa materialelor dosarului. Iar acum instanța, prin sentința sa, pune la baza soluției decizia acelei instanțe, considerând că aceasta este definitivă și demonstrează caracterul ilegal al acțiunilor colaboratorului Dermenji la întocmirea deciziei pe cazul contravențional și a acordului de colaborare.

A menționat că este în prezența unui cerc vicios: sentința este bazată pe decizie, decizia este bazată pe expertiză, iar expertiza urmează să fie apreciată de instanța de fond. Nu trebuia să fie apreciată anterior în acel mod. Cu alte cuvinte, aceeași expertiză este supusă aprecierii a două instanțe. Până la aprecierea acestei expertize în ansamblu, împreună cu toate probele, de către

instanța de fond, aceasta reprezintă doar o analiză scoasă din context. Chiar și astfel, din cercetarea efectuată rezultă că expertul nu a indicat cine a făcut, când a făcut și cum a făcut presupusele modificări. Cererea de administrare a probelor și de efectuare a unei expertize suplimentare a fost respinsă de instanță, dubiile nu au fost înlăturate și, în consecință, sentința este bazată exclusiv pe presupunerile acuzatorului de stat.

A mai menționat că un alt aspect vizează cazul contravențional. Chiar dacă există o decizie, nu există o finalitate a procedurii contravenționale. Acea decizie stabilește că domnul Coițan, astfel cum este indicat și în acordul de colaborare, nu a săvârșit fapta contravențională. Procurorul nu a prezentat nici o probă că procedura contravențională a continuat și că există o soluție definitivă și irevocabilă prin care să se stabilească faptul că persoana contravenientă era, la acel moment, domnul Mîță, audiat în calitate de martor. Nu există o asemenea decizie.

Sușține că din materialele prezentate de procuror nu rezultă că domnul Dermenji avea posibilitatea și obligația de a verifica, la acel moment, veridicitatea informațiilor furnizate de Coițan. Materialele cauzei demonstrează că procesul-verbal întocmit la 13 martie 2023 și decizia pe cazul contravențional privind acordul de colaborare au fost întocmite la aceeași dată, iar domnul Coițan se afla în țară. Acesta s-a prezentat la domnul Dermenji și a declarat că el a săvârșit fapta respectivă. Domnul Dermenji nu s-a aflat la fața locului și nu cunoștea cine a condus efectiv mijlocul de transport. Acest fapt este confirmat atât prin declarațiile martorului Lazarev, cât și prin declarațiile domnului Mîță.

Mai mult, procurorul l-a scos de sub urmărire penală pe domnul Coițan. Acesta nu este învinuit de fals în acte publice. Aceasta reprezintă o probă directă că însuși procurorul a concluzionat că domnul Coițan nu a comis falsul și nu a participat la săvârșirea unei asemenea infracțiuni. Cu toate acestea, procurorul continuă să facă trimitere la expertize și la anumite acțiuni pretins efectuate de Coițan. Respectiv, procurorul se contrazice pe sine însuși, iar învinuirea are un caracter pur presupus, abstract și neprobat. În aceste condiții, urmează a fi pronunțată o sentință de achitare.

A menționat că la finalizarea urmăririi penale, pentru a evita examinarea cererii apărării, la 23 ianuarie a depus o cerere de scoatere de sub urmărire penală și a demonstrat că procedura contravențională era încă în desfășurare. În aceeași zi, 23 ianuarie, procurorul a atribuit număr de ieșire dosarului și l-a expediat de urgență în instanță, fără a examina cererea apărării. În volumul II al dosarului se regăsește scrisoarea de expediere cu data de 23 ianuarie, însă dosarul a fost înregistrat la judecătoria la 24 ianuarie. În fața instanței de fond, procurorul nu a putut explica modul în care s-au desfășurat aceste acțiuni. A fost o modalitate de a evita examinarea cererii formulate de apărare. A reiterat această poziție în referința depusă. Instanța nu a examinat aceste aspecte. Au existat și alte încălcări comise de instanța de fond, pentru care au fost formulate cereri de recuzare. Acestea au fost respinse, însă acestea le-a invocat în apel, solicitând reexaminarea tuturor cererilor de recuzare, anularea încheierilor respective, constatarea încălcărilor admise de instanța de fond și trimiterea cauzei la rejudecare.

În ședința instanței de apel, avocatul Cimpoeș Vladimir în interesele inculpatului Armanu Pavel a susținut pe deplin cererea de apel înaintată, invocând că cererea de recuzare este întemeiată, solicitând trimiterea cauzei la rejudicare.

În ședința instanței de apel, procurorul Sîrbu Maxim a solicitat respingerea apelurilor, invocând că în privința lui Coițan, urmărirea penală a fost încetată, deoarece s-a demonstrat că acesta nu se afla la locul și în momentul săvârșirii faptei legate de întocmirea procesului-verbal contravențional care constituie obiectul prezentei cauze penale, întocmit de Arman și Dermenji. Din acest motiv, Coițan a fost scos de sub urmărire penală. Totodată, acesta are și calitatea de denunțator în cauza penală, fapt confirmat prin acordul de colaborare încheiat cu organele de drept.

În aceste condiții, consideră că vinovăția inculpaților este pe deplin dovedită, iar cererile de apel urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea integrală și fără modificări a sentinței primei instanțe, aceasta fiind legală și întemeiată.

În ședința instanței de apel, inculpații Armanu Pavel și Dermenji Anatolie, fiind legal citați despre data, locul și ora examinării cauzei, nu s-au prezentat, însă, prin cerere au solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Ținând cont de opinia participanților la proces și de prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, Completul de judecată constată posibil de examinat speța în lipsa părților legal citate.

*Audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, Completul de judecată consideră necesar de a respinge apelurile declarate de către avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Armanu Pavel și avocatul Dandăș Veaceslav în interesele inculpatului Dermenji Anatolie ca nefondate, și **de a menține sentința Judecătoriei Cahul sediul central din 21 ianuarie 2026, din următoarele considerente.***

În conformitate cu art.400 alin.(1) din Codul procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Conform art.414 alin.(1) din Codul de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) din Codul de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea sa din 12.07.2001 în cauza „Prințul Liechtensteinului Hans-Adam II (Prințul Liechtensteinului Hans-Adam II) împotriva Germaniei” a indicat că Guvernele, care au semnat Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, s-au angajat să îndeplinească obligațiile de a asigura drepturile garantate de Convenția privind practicile și eficiența.

Drepturile prevăzute la art. 6 CEDO au aceleași sarcini: asigurarea eficienței dreptului la un proces echitabil.

Unul dintre principiile de bază ale procedurilor penale este prezumția de nevinovăție. Acest principiu este consacrat atât în Legea supremă a Republicii Moldova art. 21 din Constituție, cât și în legislația internațională – art. 6 § 2 CEDO. Prezumția de nevinovăție impune ca în cauzele penale instanțele „să nu treacă de la condamnarea sau presupunerea că fapta presupusă a fost comisă de inculpat sarcina probei revine acuzatorului, iar îndoielile sunt interpretate în favoarea inculpatului”.

Conținutul cerinței de „a dovedi vinovăția inculpatului” ca o condiție necesară pentru respingerea prezumției de nevinovăție în legătură cu o anumită persoană a fost dezvăluit de Curtea Europeană în hotărârea din cauza *Barbera, Messege și Yabardo împotriva Spaniei*. Curtea a subliniat că, în sensul art. 6 § 2 al CEDO, dovezile care stau la baza constatării instanței conform căreia inculpatul este vinovat trebuie să îndeplinească atât cerința de suficiență, cât și credibilitatea.

Curtea Europeană consideră prezumția de nevinovăție ca o cerință adresată în primul rând instanței: pentru ca prezumția de nevinovăție să nu fie încălcată și să se realizeze dreptul inculpatului la un proces echitabil, instanța trebuie să aibă probe suficiente și convingătoare de vinovăție și numai pe baza unor astfel de probe, examinate direct în ședință, poate emite verdictul de vinovăție. Din conținutul prezumției de nevinovăție (art. 8 din Codul de procedură penală al RM) rezultă că inculpatul nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina de a dovedi acuzația și de a infirma argumentele prezentate în apărarea inculpatului revine acuzării.

La caz, în urma demersului înaintat de partea acuzării, în vederea executării prevederilor alin.(1) și (2) art.414 din Codul de procedură penală în ședința de judecată a instanței de apel a fost cercetate suplimentar probele examinate în prima instanță, și anume:

- ordonanța privind începere urmării penale din 06.06.2023 (vol.I, f.d.1);
- raportul procurorului din cadrul Procuraturii r.Cahul D.Boghean din 06.06.2023 (vol.I, f.d.2);
- sesizarea nr.34/141767 din 16.05.2023 în ordine **art.396 alin.(3¹)** (vol.I, f.d.3-4)
- copia deciziei contravenționale din 17.03.2023 (vol.I, f.d.5);
- sesizarea și informația din 06.06.2023 (vol.I, f.d.9-10);
- copii-anexe la ancheta de serviciu (vol.I, f.d.*****-59);
- plic cu disc (vol.I, f.d.60);
- cartela transportului (vol.I, f.d.61);
- extras din baza de date Acces (vol.I, f.d.62);
- scrisoare de însoțire adresată Șefului Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI (vol.I, f.d.63);
- contestația procurorului r-lui Cahul asupra deciziei cauzei contravenționale (vol.I, f.d.64);
- material caracterizant în privința lui Armanu Pavel (vol.I, f.d.81-91);
- material caracterizant în privința lui Coițan Ion (vol.I, f.d.96-106);

- ordonanța de ridicare din 20.07.2023 (vol.I, f.d.*****0-*****1);
 - ordonanța de colectare a mostrelor și proces verbal de colectarea a mostrelor din 04.08.2023 cu anexe (vol.I, f.d.*****4-*****6);
 - ordonanța de colectare a mostrelor și proces verbal de colectarea a mostrelor din 04.08.2023 (vol.I, f.d.*****7-*****9);
 - ordonanța de colectare a mostrelor și proces verbal de colectarea a mostrelor din 05.09.2023 (vol.I, f.d.120-122);
 - ordonanța de ridicare și proces verbal de ridicare din 06.10.2023 și 09.10.2023 (vol.I, f.d.124-125);
 - actele ridicate din 09.10.2023 (vol.I, f.d.126-139);
 - ordonanța de anexare din 10.01.2024 (vol.I, f.d.140);
 - act de primire-predare (vol.I, f.d.151);
 - raport de expertiză judiciară din 09.*****.2023 potrivit căruia: 1) Semnătură la rubrica „agent constatatator” din marginea inferioară a Acordului de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 încheiat între agentul constatatator Dermenji Anatoli și contravenientul Coițan Ion, a fost executată de numitul Dermenji Anatoli.
- 2) Cele cinci semnături la rubricile „6. Părintele/reprezentantul legal/apărătorul”, „semnătura” „semnătura contravenientului”, „contravenient”, din Acordul de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 încheiat între agentul constatatator Dermenji Anatoli și contravenientul Coițan Ion, au fost executate probabil de numitul Armanu Pavel.

Cauza de probabilitate se explică prin faptul că coincidențele stabilite sunt relativ stabile, și cantitatea lor nu este suficientă pentru o concluzie certă.

3) Semnătură la rubrica „18. Semnătura agent constatatator” din marginea inferioară a Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. DOI 489654 din 17.03.2023, a fost executată de numitul Dermenji Anatoli.

4) De răspuns dacă cele cinci semnături din numele contravenientului Coițan Ion, la rubricile „8. Părintele/reprezentantul legal/apărătorul”, „9. Interpret/traducător” „12. Obiecțiile și probele persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional:”, „semnătura persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional”, din Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. DOI 489654 din 17.03.2023, a fost executată de numitul Coițan Ion, nu a fost posibil.

Cauza de imposibilitate se explică prin faptul că, semnăturile se deosebesc după transcriere, conform metodicilor existente de efectuare a expertizelor semnăturilor, obiectele ce diferă după structură și compoziție nu pot fi supuse comparației.

Cu referire la faptul, dacă semnăturile nominalizate au fost sau nu executate de către numiții Dermenji Anatoli, Armanu Pavel, nu mă pot expune, deoarece nu am soluționat cert problema neautenticității lor.

5) De răspuns dacă cele cinci semnături din numele contravenientului Coițan Ion, la rubricile „6. Părintele/reprezentantul legal/apărătorul”, „semnătura” „semnătura

contravenientului”, „contravenient”, din Acordul de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 încheiat între agentul constatator Dermenji Anatoli și contravenientul Coițan Ion și cele patru semnături la rubricile „8. Părintele/reprezentantul legal/apărătorul/”, „9. Interpret/traducător” „12. Obiecțiile și probele persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional:”, „semnătura persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional”, din Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. DOI 489654 din 17.03.2023, au fost efectuate de una și aceeași persoană, nu a fost posibil.

Cauza de imposibilitate se explică prin faptul că, semnăturile se deosebesc după transcriere, conform metodicilor existente de efectuare a expertizelor semnăturilor, obiectele ce diferă după structură și compoziție nu pot fi supuse comparației. (vol.I, f.d.153-163);

- caracteristica de serviciu și extrasul de ordin eliberate agentului principal Dermenji Anatoli. (vol.I, f.d.172-178)
- ordonanță privind scoaterea de sub urmărire penală din 03.01.2024 (vol.I, f.d.179-180);
- material caracterizant în privința lui Dermenj Anatoli (vol.I, f.d.228-234);
- ordonanța de anexare a documentelor (vol.I, f.d.239);
- copia deciziei judecătoreiei Chișinău sediul Rîșcani din 17.05.2024 (vol.II, f.d.34-36);
- decizia Curții Constituționale din 05.06.2025 (vol.II, f.d.219-222);
- procesul verbal al ședinței de judecată din 09.07.2024 (vol.III, f.d.8-*****);
- declarațiile martorului Lazarev Leonid conform căruia a declarat că inculpatul Armanu Pavel i-a fost coleg de serviciu. În anul 2022, fiind cu colegul Armanu Pavel, în satul Balabanu, raionul Taraclia, doar a fixat cu ajutorul aparatului „TruCam” TC 007495, depășirea limitei de viteză în localitate de un automobil marca „Opel”, numerele de înmatriculare înregistrate în raionul Leova și imediat s-a deplasat la al doilea automobil care la fel a depășit limita de viteză, pe care, la fel a fixat-o la același aparat. Tot atunci a transmis aparatul „TruCam” lui Armanu Pavel și a plecat cu mașina de serviciu după al doilea automobil cu scopul de a-l stopa, dar Armanu Pavel în acest moment a stopat primul automobil marca „Opel”, cu numerele de înmatriculare „Leova”. Ulterior Armanu Pavel, văzând că Lazarev Leonid se ceartă cu șoferul celui de-al doilea automobil, a lăsat automobilul „Opel” și a venit spre al doilea automobil unde era și Lazarev Leonid. După ce au documentat al doilea automobil, au văzut că primul automobil „Opel” a plecat într-o direcție necunoscută. Din cuvintele lui Armanu Pavel, a înțeles că, el singur se va ocupa de prima mașină marca „Opel” și va căuta conducătorul auto pentru a fi documentat de încălcarea comisă. Ce a fost în continuare nu cunoaște, deoarece nu s-a interesat de cazul dat (vol.III, f.d.58-59);
- declarațiile martorului Mîță Gheorghe conform căruia a declarat că în anul 2022 s-a aflat la volanul automobilului „Opel Meriva,, cu nr.LV AL 342, în satul Balabanu, raionul Taraclia și că anume el a încălcat limita de viteză stabilită, în momentul

stopării. Totodată deși a recunoscut vina de comiterea contravenției și a solicitat întocmirea unui acord de colaborare pentru a beneficia de reducerea pedepsei, nu a fost întocmit actul de învinuire din motiv că polițistul nu avea blăncuri și a fost lăsat să plece și că va fi citat ulterior. Cu toate acestea nu l-au mai chemat la poliție. La fel a menționat că nu cunoaște pe Coițan Ion și nu i-a transmis niciodată automobilul său. Martorul a mai declarat faptul că a fost identificat de către polițist în baza permisului de conducere și certificatului de înmatriculare, fapt care confirmă că inculpatul Armanu Pavel, era la curent cu identitatea șoferului real care a comis contravenția de depășire a limitei de viteză în localitate (vol.III, f.d.60);

- declarațiile inculpatului Armanu Pavel, conform căruia a refuzat de a da declarații (vol.III, f.d.61);
- declarațiile inculpatului Dermenji Anatoli, conform căruia a refuzat de a da declarații (vol.III, f.d.62);
- sentința judecătorei Cahul sediul Central din 21.01.2026 (vol.III, f.d.86-103).

În urma demersului înaintat de avocatul Dandăș Veaceslav în interesele inculpatului Dermenji Anatolie, au fost cercetate suplimentar probele examinate în prima instanță, și anume:

- cererea părții apărării care a rămas fără examinare (vol.II, f.d.12-13);
- referința la rechizitoriu cu anexă (vol.II, f.d.14-18);
- recuzarea procurorului (vol.II, f.d.41-43);
- cererea inculpatului Armanu Pavel de recuzare a judecătorului (vol.II, f.d.44-49);
- cererea avocatului Dandăș Veaceslav de recuzare a judecătorului (vol.II, f.d.58-64);
- cererea avocatului Saitarlı Natalia de recuzare a judecătorului (vol.II, f.d.70-74);
- cererea de consemnare (vol.II, f.d.95);
- cerere privind consemnarea obiectelor (vol.II, f.d.96);
- cererea avocatului Ciudin Vitalie de recuzare a judecătorului (vol.II, f.d.105-107);
- cererea avocatului Dandăș Veaceslav de recuzare a judecătorului (vol.II, f.d.180-183);
- cererea avocatului Ciudin Vitalie de recuzare a judecătorului (vol.II, f.d.184-185);
- încheierea de respingere a cererii de recuzare din 09.07.2024 (vol.III, f.d.1-3);
- încheierea de respingere a cererii de recuzare din 12.07.2024 (vol.III, f.d.6-7);
- încheierea de respingere a cererii de recuzare din 08.10.2024 (vol.III, f.d.19);
- încheierea de respingere a cererii de recuzare din 08.10.2024 (vol.III, f.d.22-23);
- încheierea de respingere a cererii de recuzare din 20.****.2024 (vol.III, f.d.34-38).

În urma demersului înaintat de avocatul Cimpoeș Vladimir în interesele inculpatului Armanu Pavel, au fost cercetate suplimentar probele examinate în prima instanță, și anume:

- cerere privind dispunerea expertizei judiciare grafoscopice suplimentare din 19.****.2024 (vol.II, f.d.*****1-*****3);
- cerere privind administrarea probelor cu martori (vol.II, f.d.*****4-*****5);
- cerere privind administrarea probelor cu martori (vol.II, f.d.*****6-*****7).

Prin prisma argumentelor invocate în cererile de apel, Completul de judecată constată că solicitările apărării vizează, alternativ, fie trimiterea dosarului pentru o nouă judecată, fie pronunțarea unei decizii de achitare a inculpaților Armanu Pavel și Dermenji Anatoli.

La caz, instanța de apel reține că, instanța de fond **corect** a stabilit starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acțiunile inculpaților Armanu Pavel și Dermenji Anatoli ca constituind fapte penale prevăzute de art. 332 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova – *Înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale*, așa cum inculpatul Armanu Pavel Ivan, deținând conform ordinului nr.71 ef. din 07.02.2023 al IGP al MAI, funcția de ofițer al Serviciului Patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești, al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, și fiind persoană publică conform art.123 alin.(2) din Codul penal și având în conformitate cu fișa postului atribuții de desfășurare a activităților de constatare a faptelor ilicite, de documentare a contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale potrivit legii, de executare a măsurilor de prevenire a infracțiunilor și contravențiilor atribuite Poliției conform legii, fiind conștient de faptul că, dânsul la data de 13.*****.2022 aproximativ în jurul orei *****.31, aflându-se împreună cu colegul său Lazarev Leonid în exercitarea atribuțiilor funcționale în satul Balabanu, raionul Taraclia, au constatat prin intermediul mijlocului tehnic din dotare fapta contravențională de depășire cu 13 km/h a limitei vitezei de deplasare în localitate de către conducătorul automobilului de model „Opel Meriva” cu nr./î LV AL 342, care se încadrează în prevederile art.236 alin.(1) Cod Contravențional și că nu au documentat acest fapt, urmărind intenția falsificării unor acte publice din interese personale și anume pentru a evita o eventuală sancționare disciplinară pentru ne documentarea încălcării specificate mai sus, în continuarea intenției sale infracționale, Armanu Pavel s-a înțeles în prealabil cu colegul său de serviciu Dermenji Anatoli care deținea funcția de subofițer superior al Serviciului Patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, fiind și el persoană publică, ca ultimul să întocmească un Acord de colaborare și Decizia asupra cauzei contravenționale, false, în privința numitului Coițan Ion, în care să-i impute acestuia săvârșirea faptei contravenționale descrise mai sus, prevăzute art.236 alin.(1) Cod contravențional, la care Coițan Ion de fapt nu avea nici o atribuție.

Ulterior, în scopul realizării intenției sale infracționale, Dermenji Anatoli, acționând la rugămintea colegului său Armanu Pavel, la data de 17.03.2023 aflându-se în municipiul Cahul, a întocmit un Acord de colaborare seria DAC 01 nr.D 01489654 din 17.03.2023 prevăzut de art.451/5 Cod Contravențional, chipurile încheiat cu Coițan Ion, dar de fapt în lipsa ultimului, în care au fost introduse date vădit false privind recunoașterea de către pretinsul contravenient Coițan Ion a vinovăției de comiterea contravenției descrise mai sus, la fel tot atunci Dermenji Anatoli a întocmit și Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 489654 din 17.03.2023, în privința pretinsului contravenient Coițan Ion, chipurile în prezența ultimului, dar de fapt în lipsa acestuia, în care au fost introduse date vădit false, privind recunoașterea lui Coițan Ion ca vinovat de comiterea contravenției descrise mai sus, prevăzută de art.236 alin.(1)

Cod contravențional, la fel i-a stabilit în conformitate cu această Decizie o sancțiune redusă sub formă de amendă în mărime de 09 unități convenționale, echivalentul sumei de 450 lei, acte publice în care Dermenji Anatoli și cu Armanu Pavel, au falsificat semnăturile din numele pretinsului contravenient Coițan Ion, astfel recunoscându-l ilegal vinovat de săvârșirea contravenției descrise mai sus, la care ultimul de fapt nu avea nici o atribuție, acțiuni săvârșite din alte interese personale.

Dermenji Anatoli Anatoli, deținând conform ordinului nr.5 ef. din 04.05.2020 al INSP al IGP al MAI, funcția de subofițer superior al Serviciului Patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI și fiind persoană publică conform art.123 alin.(2) din Codul penal și având în conformitate cu fișa postului atribuții de desfășurare a activităților de constatare a faptelor ilicite, de documentare a contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale potrivit legii, de executare a măsurilor de prevenire a infracțiunilor și contravențiilor atribuite Poliției conform legii, fiind conștient de faptul că colegul său de serviciu Armanu Pavel deținând funcția de ofițer al Serviciului Patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești, al Direcției Patrulare „Sud” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, fiind și el astfel o persoană publică, nu a documentat fapta de depășire cu 13 km/h a limitei vitezei de deplasare în localitatea Balabanu, raionul Taraclia de către conducătorul automobilului de model „Opel Meriva” cu nr./î LV AL 342, care a avut loc la 13.****.2022 și care se încadrează în prevederile art.236 alin.(1) Cod contravențional, acționând în înțelegere prealabilă cu Armanu Pavel, din interese personale și anume pentru a-l ajuta pe Armanu Pavel să evite o eventuală sancționare disciplinară pentru ne documentarea încălcării specificate mai sus, a acceptat la rugămintea ultimului, să întocmească un Acord de colaborare și Decizia asupra cauzei contravenționale, false, în privința numitului Coițan Ion, în care să-i impute acestuia săvârșirea faptei contravenționale descrise mai sus, prevăzute de art.236 alin.(1) Cod contravențional, la care Coițan Ion de fapt nu avea nici o atribuție.

Ulterior, în scopul realizării intenției sale infracționale, Dermenji Anatoli, acționând la rugămintea colegului său Armanu Pavel, la data de 17.03.2023 aflându-se în municipiul Cahul, a întocmit un Acord de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 prevăzut de art.451/5 Cod Contravențional, chipurile încheiat cu Coițan Ion, dar de fapt în lipsa ultimului, în care au fost introduse date vădit false privind recunoașterea de către pretinsul contravenient Coițan Ion a vinovăției de comiterea contravenției descrise mai sus, la fel tot atunci Dermenji Anatoli a întocmit și Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 489654 din 17.03.2023, în privința pretinsului contravenient Coițan Ion, chipurile în prezența ultimului, dar de fapt în lipsa acestuia, în care au fost introduse date vădit false, privind recunoașterea lui Coițan Ion ca vinovat de comiterea contravenției descrise mai sus, prevăzută de art.236 alin.(1) Cod Contravențional, la fel i-a stabilit în conformitate cu această Decizie o sancțiune redusă sub formă de amendă în mărime de 09 unități convenționale, echivalentul sumei de 450 lei, acte publice în care Dermenji Anatoli și cu Armanu Pavel, au falsificat semnăturile din numele pretinsului contravenient Coițan Ion, astfel recunoscându-l ilegal vinovat de săvârșirea

contravenției descrise mai sus, la care ultimul de fapt nu avea nici o atribuție, acțiuni săvârșite din alte interese personale.

Potrivit prevederilor art.93 alin.(1) din Codul de procedură penală, *probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

În conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) - (5) din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.*

Potrivit prevederilor art.14 alin.(1) din Codul penal, *infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.*

Conform prevederilor art.51 alin.(1) și (2) din Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.*

Articolul 52 alin.(1) și (2) din Codul penal, *stipulează că, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.*

Analizând circumstanțele concrete ale cauzei, Completul de judecată constată că atât faza urmăririi penale, cât și cercetarea judecătorească în primă instanță s-au desfășurat cu respectarea riguroasă a normelor de procedură penală. Prin urmare, instanța de apel reține că nu au fost identificate vicii de legalitate sau încălcări esențiale care să atragă nulitatea absolută ori relativă a probelor administrate sau a actelor procedurale efectuate.

Astfel, Completul conchide că vinovăția inculpaților Armanu Pavel și Dermenji Anatoli de comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, s-a stabilit atât în cadrul urmăririi penale, examinării dosarului de prima instanță, cât și în cadrul examinării apelurilor, fiind dovedită prin probele anexate la materialele cauzei, care au fost cercetate atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, faptele lor conținând în întregime semnele calificative ale infracțiunii incriminate.

Analizând în cumul probele acumulate, precum și argumentele părții apărării avocatului Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Armanu Pavel și avocatului Dandesh Veaceslav în interesele inculpatului Dermenji Anatolie, Completul de judecată concluzionează, că instanța de fond corect a constatat că în acțiunile inculpaților Armanu Pavel și Dermenji Anatoli sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzută de art.332 alin.(1) din Codul penal, argumente pe care instanța de apel le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert contra României* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk contra Olandei*, din 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Completul reiterează că, printre garanțiile unui *proces echitabil*, reglementat de art.6 din CEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului cât și de Codul de procedură penală, atât în prima instanță cât și-n instanța de apel.

Față de cele ce preced, Completul conchide asupra motivării ample și temeinice cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpaților Armanu Pavel și Dermenji Anatoli, astfel, toate acestea fiind în corespundere cu exigențele art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, analizând solicitarea avocatului Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Armanu Pavel privind casarea încheierilor de respingere a cererilor de recuzare emise de către instanța de fond, Completul de judecată o consideră ca neîntemeiat, deoarece circumstanțele indicate de către avocat, contravin materialelor cauzei.

În acest sens, Completul ține să menționeze faptul că pretinsa nelegalitate a încheierii din 12.07.2024, privind respingerea cererii de recuzare, este nefondată.

Sub aspectul argumentelor invocate, Completul de judecată constată că cererea de recuzare formulată de către inculpat relevă, în realitate, o simplă disensiune a acestuia raportată la măsurile dispuse de instanța de fond, respectiv respingerea solicitării de înlocuire a avocatului și modul de conducere a ședinței de judecată. Or, criticile ce vizează legalitatea actelor de procedură și oportunitatea soluționării unor cereri colaterale aparțin sferei activității jurisdicționale a judecătorului, putând fi cenzurate exclusiv prin intermediul căilor ordinare sau extraordinare de atac.

Prin urmare, acestea nu pot fi deturnate pentru a argumenta o pretinsă lipsă de imparțialitate, neconstituind prin ele însele cazuri de incompatibilitate în accepțiunea art.33 alin.(2) din Codul de procedură penală.

Concomitent, contrar susținerilor nefondate ale apelantului, o analiză obiectivă a actelor și lucrărilor dosarului relevă că nu există niciun element de fapt sau de drept din care să rezulte că judecătorul ar fi manifestat o atitudine părtinitoare ori ostilă față de vreuna dintre părți. Din nicio secvență a procesului nu reiese că judecătorul ar fi procedat la o antepronunțare sau că ar fi exprimat anticipat, direct ori indirect, o opinie asupra soluției ce urma să fie pronunțată în cauză.

Prin urmare, Completul de judecată reține că nu a fost configurată nicio situație factuală concretă de natură să submineze aparența de independență a instanței sau să genereze îndoieli legitime și obiectiv justificate cu privire la imparțialitatea judecătorului.

În aceeași ordine de idei, solicitarea instanței adresată inculpatului de a expune argumentele ce fundamentează cererea de înlocuire a apărătorului nu reprezintă o afectare a substanței dreptului la apărare, ci o manifestare firească a competenței sale de cenzură a cererilor incidente. Instanța are obligația legală de a preveni exercitarea abuzivă sau nejustificată a drepturilor procesuale.

Pe cale de consecință, respingerea solicitării ca urmare a constatării caracterului ei neîntemeiat constituie un act jurisdicțional specific, susceptibil de a fi supus controlului instanței de apel odată cu atacarea hotărârii de fond. O atare soluție, chiar dacă este defavorabilă intereselor inculpatului, nu întrunește criteriile obiective pentru a fi calificată drept o dovadă de parțialitate sau preconcepție din partea completului de judecată, motiv din care Completul de judecată va respinge ca fiind nefondate alegațiile apelantului conform căruia *în ședința din 09.07.2024 Armanu Pavel a depus cerere de recuzare a judecătorului Inga Gorlenco. În fapt cererea de recuzare, a fost motivată, de actele, acțiunile și comportamentul președintelui ședinței din 05 iulie 2024, care la cererea lui A.P. de ai acorda un alt avocat, deoarece strategia lui de apărare este diferită cu avocatul Saitarlî Natalia, și astfel, nu mai pot fi apărat de aceasta. Dna avocat Saitarlî Natalia în cadrul ședinței de judecată din 05 iulie 2024, a confirmat acest aspect juridic de procedură și a expus imposibilitatea continuării participării pe caz, din motivele date a diferenței de opinii pe marginea modalității de apărare a sa, adică Dna Saitarlî Natalia a explicat și mai simplu că nu poate participa în continuare în apărarea sa, deoarece nu are o legătură cu clientul. Cu toate acestea, instanța de judecată, a acordat întrebări ilegale și nepermise, și anume a întrebat în ce constă divergențele strategiei de apărare, la ce atât inculpatul cât și Dna Saitarlî Natalia, i-a explicat instanței, că aceasta este o informație confidențială și nu poate fi expusă.*

În rezultatul examinării cererii, instanța a expus protocolar că se respinge cererea, din motiv că avocatul este desemnat de CNAJGS și este obligat să lucreze, că avocatul este avocat și este competent, și că nu au fost prezentate instanței divergențele de poziții dintre avocat și client. Mai mult ca atât instanța a expus că a avut timp suficient pentru a-și angaja un alt avocat, și astfel, cauza continuă cu avocatul desemnat Saitarlî Natalia.

În drept, cererea a fost întemeiată, în baza art.33 alin.(2) pct.5), 6) CPP. Cererea fiind motivată de subiectivitatea judecătorului, și anume, că: „Dovedirea lipsei de imparțialitate în viziunea testului obiectiv se raportează la fapte concrete prin care judecătorul creează în mod nejustificat o situație favorabilă uneia dintre părți. Astfel, dacă în cazul analizei imparțialității

sub aspect subiectiv este necesară o privire atentă asupra conduitei umane a judecătorului, reacțiile și replicile acestuia, ostilitatea față de o parte, reproșurile sau afirmațiile acestuia pe parcursul procedurii judiciare, sub aspectul analizei obiective a imparțialității este necesar a se analiza conduita procesuală a judecătorului, respectiv deciziile pe care le ia cu privire la rezolvarea unor incidente de natură procedurală sau limitarea posibilității unei părți în a își susține cauza, raportat la cenzurarea nejustificată a probelor propuse, apărărilor sau concluziilor acesteia. Imparțialitatea personală a judecătorului este reprodusă și în enunțarea Principiilor de la Bangalore privind conduita judiciară, prin care se statuează faptul că „Judecătorul își va exercita îndatoririle judiciare fără favoruri, subiectivism și prejudecăți”. În același act se prevede faptul că Judecătorul se va strădui să adopte o conduită, atât în instanță, cât și în afara acesteia, care să mențină și să întărească încrederea publicului, a juriștilor și a justițiabililor în imparțialitatea judecătorului și a corpului judiciar”.

În acest sens, Completul reține că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*Cauza Morel împotriva Franței* (nr. 34130/96, § 41)), imparțialitatea judecătorului se prezumă până la proba contrară, iar pentru răsturnarea acestei prezumții este necesară existența unor împrejurări obiective și verificabile care să justifice, în mod rezonabil, temerea unei părți că instanța nu este imparțială. În cauza de față, Completul de judecată constată că apelantul nu a evidențiat și nu a probat nicio împrejurare factuală concretă din cele prevăzute expres de lege care să pună la îndoială neutralitatea judecătorului. În realitate, argumentele acestuia relevă în exclusivitate un dezacord pur subiectiv față de soluțiile procesuale și măsurile de ordine adoptate de către instanța de fond pe parcursul cercetării judecătorești.

Or, o atare nemulțumire reprezintă o simplă critică de legalitate și temeinicie, iar nu un indiciu rezonabil care să fundamenteze o pretinsă stare de incompatibilitate a judecătorului.

De asemenea, Completul constată că fiind nefondată și alegația părții apărării referitor la faptul că în cerere de recuzare au fost indicate expres temeuri ce probează tocmai lipsa de imparțialitate a judecătorului Gorlenco Inga, prin luarea unei poziții deschise de susținere a poziției acuzării, dar și încălcarea drepturilor procesuale ale numitului Armanu Pavel, prin efectuarea cercetării judecătorești în lipsa acestuia, și mai mult audierea în ședința de judecată din 07.10.2024, a unui martor al acuzării Lazarev L. în lipsa inculpatului, or, alegația respectivă nu demonstrează existența unor împrejurări care, în mod obiectiv, să justifice concluzia că judecătorul nu ar fi fost imparțial în sensul art.33 alin.(2) pct.6) din Codul de procedură penală. Simplele afirmații sau aprecieri subiective ale părții, lipsite de un suport probator factual și solid, nu pot constitui temeuri legale pentru admiterea cererii de recuzare.

Astfel, pentru a atrage incidența textului de lege invocat, presupusa lipsă de imparțialitate trebuie să rezulte din elemente de fapt exterioare, certe, verificabile și de o asemenea gravitate încât să poată naște, în mod legitim și rezonabil, o îndoială cu privire la obiectivitatea judecătorului în percepția unui observator independent.

În speță însă, Completul constată că argumentele invocate reprezintă doar o neconcordanță de opinii juridice sau o nemulțumire legată de actele de procedură îndeplinite de instanță, aspecte

care nu se circumscriu noțiunii de lipsă de imparțialitate și nu sunt de natură să afecteze prezumția de bună-credință și independență a judecătorului.

E de menționat că din motivarea cererii de recuzare rezultă că aceasta este întemeiată exclusiv pe nemulțumirea părții față de soluțiile procesuale adoptate în ședința din 07.10.2024, respectiv continuarea cercetării judecătorești, audierea unui martor și admiterea demersului părții acuzării. Or, asemenea aspecte țin în mod direct și exclusiv de exercitarea atribuțiilor de serviciu și a prerogativelor procesuale ale instanței de judecată, neputând demonstra prin ele însele existența unei atitudini de părtinire ori a unui interes personal sau material al judecătorului în soluționarea cauzei într-un anumit sens. Conducerea ședinței de judecată, stabilirea ordinii de cercetare a probelor și soluționarea cererilor sau a demersurilor formulate de participanți reprezintă obligații legale și funcționale ale judecătorului investit cu soluționarea cauzei, destinate asigurării celerității și aflării adevărului obiectiv.

Din materialele cauzei nu rezultă că judecătorul ar fi formulat aprecieri anticipate ori antepronunțări asupra valorii probatorii a elementelor administrate sau asupra soluției de fond ce urmează a fi pronunțată în cauza respectivă. Simpla adoptare a unor măsuri procesuale nefavorabile uneia dintre părți nu echivalează cu o pierdere a imparțialității, legalitatea și temeinicia acestor acte putând fi cenzurate exclusiv prin intermediul căilor de atac prevăzute de lege, iar nu pe calea procedurii excepționale a recuzării.

Deci, admiterea demersului procurorului, după cum invocă partea apărării, nu constituie un temei legal sau factual pentru a înainta o cerere de recuzare. În virtutea principiilor contradictorialității și egalității în drepturi a părților în procesul penal, instanța de judecată are obligația legală de a examina și de a se pronunța asupra tuturor cererilor formulate de participanți, fie că acestea provin de la acuzare sau de la apărare. Faptul că judecătorul, în urma unei analize juridice, a considerat demersul procurorului ca fiind întemeiat și l-a admis, reprezintă o manifestare firească a prerogativelor de independență și de apreciere a legalității actelor procesuale. O atare soluție nu poate fi interpretată automat ca o manifestare de părtinire sau ca o subordonare a instanței față de interesele acuzării. Nemulțumirea apărării față de argumentele reținute de instanță în admiterea acelui demers nu echivalează cu existența unui interes personal al judecătorului în cauză, iar instituția excepțională a recuzării, nu trebuie transformată într-un instrument de cenzură procedurală a dispozițiilor judecătorului.

Eventualele vicii de procedură sau pretense încălcări ale normelor de desfășurare a cercetării judecătorești, comise în opinia apărării prin administrarea probatoriului în absența inculpatului, vizează strict modul de interpretare și aplicare a legii procesual-penale de către judecătorul investit cu fondul cauzei. Procedura recuzării nu poate fi deturnată de la scopul ei legitim pentru a fi transformată într-o cale de atac anticipată sau într-un mecanism de cenzură a actelor de dispoziție ale instanței. Pentru a submina prezumția de imparțialitate profesională a judecătorului, nu este suficientă simpla invocare a unei erori de judecată sau a unei măsuri procedurale nefavorabile, ci este imperativ să se probeze existența unei prejudecăți subiective, a unui interes personal în cauză ori a unei ostilități manifeste față de inculpat, elemente care nu se regăsesc în speța de față.

Prin urmare, instanța de apel constată că cererea de recuzare nu a fost întemeiată pe circumstanțe obiective de o natură ori gravitate care să poată genera o îndoială legitimă și rezonabilă asupra imparțialității judecătorului, astfel încât soluția de respingere a acesteia, pronunțată de prima instanță, apare ca fiind pe deplin legală și temeinică.

Pentru a se dispune îndepărtarea unui judecător de la judecarea unei cauze, standardul probator impune existența unor indicii temeinice, verificabile dintr-o perspectivă neutră, capabile să zdruncine în mod real aparența de obiectivitate a instanței. Simplele speculații, aprecieri cu caracter pur subiectiv sau nemulțumiri de ordin strict procedural ale apelantului nu au forța juridică necesară pentru a răsturna prezumția de imparțialitate profesională de care se bucură judecătorul fondului.

În consecință, nefiind dovedit niciun caz de incompatibilitate absolută ori vreo prejudecată manifestă în sarcina judecătorului recuzat, hotărârea prin care s-a respins cererea de recuzare reflectă o corectă aplicare a normelor de procedură penală.

Nu poate fi reținut ca plauzibil și argumentul apelantului referitor la faptul că în data de 19.****.2024 a fost depusă de Armanu P. cerere de recuzare a judecătorului Gorlenco Inga, în cerere s-a invocat faptul că instanța a limitat dreptul numitului A.P. și apărătorului acestuia de a participa efectiv la audierea martorilor acuzării, prin respingerea în ședința de judecată din 15.****.2024 a cererii numitului A.P. din 15.****.2024 de a audia cu participarea sa a martorului Lazarev L., audiat în ședința de judecată în lipsa acestuia, precum și respingerea cererii subsemnatului din 15.****.2024 ce a intervenit în calitate de apărător ales al numitului A.P. la data de ****.****.2024, privind audierea suplimentară a martorului Miță Gheorghe și soției acestuia după obținerea datelor de identitate acestuia în urma audierii suplimentare a martorului Miță Gheorghe, precum și din aceleași considerente și audierea suplimentară a martorului Lazarev L.

Or, potrivit prevederilor art.33 alin.(2) pct.6) din Codul de procedură penală, *judecătorul nu poate participa la judecarea cauzei și urmează a fi recuzat dacă există alte circumstanțe care pun la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului.*

Astfel, după cum s-a reținut în mod judicios supra, argumentele invocate de apelant vizează în mod exclusiv actele de dispoziție și soluțiile procesuale adoptate de instanța de fond în exercitarea riguroasă a prerogativelor sale legale de conducere a cercetării judecătorești. Eventuala nelegalitate sau netemeinicie a acestor măsuri - inclusiv cele privind oportunitatea administrării probatoriului - constituie prin excelență obiectul controlului judiciar de primă instanță sau de apel exercitat asupra sentinței de fond și a încheierilor premergătoare, neputând fi transmutată în sfera elementelor de incompatibilitate.

Procedura recuzării are o natură juridică strict determinată și nu poate fi convertită într-un remediu procesual paralel sau într-o cale de atac anticipată menită să cenzureze raționamentul juridic al judecătorului. Prin urmare, dezacordul tehnic al apărării cu strategia de gestionare a procesului penal de către judecătorul fondului nu reprezintă, prin el însuși, o împrejurare obiectivă ori factuală de natură să demonstreze existența unei părtiniri, a unei ostilități sau a unui interes personal capabil să distrugă aparența de imparțialitate a instanței.

Completul reține că simplul dezacord al unei părți cu soluțiile procesuale pronunțate de instanță nu constituie temei de recuzare, în lipsa unor elemente obiective care să indice existența unei atitudini părtinitoare sau a unei aparențe legitime de lipsă de imparțialitate. Prerogativa judecătorului de a interpreta normele de drept și de a guverna desfășurarea procedurii penale nu poate fi condiționată de asentimentul sau satisfacția participanților procesuali. Actele de dispoziție judecătorească, chiar și atunci când infirmă teza probatorie a apărării, poartă prezumția de legalitate și validitate specifică actului de justiție.

Deci, a admite că adoptarea unei măsuri nefavorabile uneia dintre părți echivalează automat cu o pierdere a neutralității ar însemna blocarea actului de justiție și transformarea recuzării într-un instrument de presiune asupra independenței judecătorului. Prin urmare, pentru a atrage incidența textului legal invocat, este imperativ ca bănuiala de parțialitate să fie fundamentată pe elemente extrinseci conduitei profesionale stricte a judecătorului, de o natură atât de certă și gravă încât să poată altera, în mod real și rezonabil, încrederea publică în imparțialitatea instanței.

În aceste condiții, instanța de apel apreciază că judecătorul care a soluționat cererea de recuzare a concluzionat în mod riguros și pe deplin întemeiat că motivele invocate nu se circumscriu, sub aspect material și juridic, cazurilor de incompatibilitate expres și limitativ prevăzute de art.33 din Codul de procedură penală. Analiza coroborată a argumentelor prezentate de petiționar relevă că acestea nu au aptitudinea de a atrage incidența niciunuia dintre temeiurile legale ce ar putea pune în discuție neutralitatea judecătorului.

E de menționat că normele de procedură penală care reglementează abținerea și recuzarea judecătorului sunt de strictă interpretare și aplicare, neputând fi extinse, prin analogie, la simple stări de fapt ce reflectă doar nemulțumiri procedurale.

Prin urmare, nefiind identificată nicio conexiune logică sau juridică între acuzațiile aduse și standardele de imparțialitate instituite de legiuitor, soluția instanței inferioare apare ca fiind rezultatul unei corecte evaluări a elementelor dosarului și a unei exacte aplicări a legii.

În ce privește susținerea apelantului referitor la motivarea succintă a încheierii din 20.****.2024 privind respingerea cererii de recuzare, Completul constată că aceasta indică în mod expres, clar și neechivoc rațiunea fundamentală a respingerii cererii, și anume inexistența vreunuia dintre cazurile de incompatibilitate expres și limitativ prevăzute de art.33 din Codul de procedură penală.

Chiar dacă structura argumentării este una concisă, textul actului procedural permite identificarea facilă a raționamentului logico-juridic care a stat la baza soluției, asigurând astfel deplina transparență a actului de justiție și oferind posibilitatea obiectivă de exercitare a controlului judiciar în calea de atac.

Sub acest aspect, jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului guvernată de art.6 paragraf 1 indică faptul că obligația de a motiva o hotărâre nu presupune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat, ci impune ca instanța să examineze în mod real chestiunile esențiale supuse judecării. Prin urmare, caracterul sintetic al încheierii atacate nu

echivalează cu o lipsă a motivării și nu constituie o vătămare procedurală de natură să atragă nulitatea sau casarea sentinței din acest motiv.

De asemenea, sub aspectul întinderii obligației de motivare, instanța de judecată nu are îndatorirea legală de a proceda la o analiză exhaustivă sau excesiv de detaliată a fiecărei afirmații ori speculații formulate de petiționar în cuprinsul cererii de recuzare. Standardul constituțional și convențional al dreptului la un proces echitabil impune judecătorului obligația de a expune în mod clar, logic și inteligibil rațiunile juridice esențiale care fundamentează soluția adoptată. O abordare contrară ar risca să transforme actul de justiție într-un exercițiu de formalism excesiv, contrar principiului celerității și economiei procesuale.

Atâta timp cât din conținutul încheierii de respingere a recuzării reiese cu certitudine substanța argumentării instanței - respectiv constatarea neîncadrării motivelor invocate în cazurile de incompatibilitate strict reglementate de lege, obligația de motivare este pe deplin satisfăcută, sarcina de a deduce corelațiile de drept aplicabile revenind deopotrivă profesioniștilor care acordă asistență juridică în cauză.

Completul de judecată apreciază ca neîntemeiat argumentul apărării privind necesitatea anulării sentinței ca urmare a modului de soluționare a cererii de recuzare formulate la data de 09.12.2024.

Din analiza actelor cauzei rezultă că instanța de fond a examinat aspectele invocate de apărare prin prisma dispozițiilor legale referitoare la recuzare și a apreciat că acestea nu impun transmiterea cererii spre examinare unui alt judecător. Faptul că soluția adoptată de instanță nu a corespuns poziției procesuale a apărării nu este suficient pentru a concluziona asupra existenței unei încălcări care să afecteze legalitatea compunerii instanței.

Totodată, neînsușirea argumentelor formulate în cererea de recuzare nu poate fi echivalată cu lipsa examinării acesteia, întrucât recuzarea reprezintă un instrument procedural destinat verificării existenței unor împrejurări care pun la îndoială imparțialitatea judecătorului, iar nu o cale procesuală de contestare a tuturor soluțiilor sau măsurilor dispuse în cursul judecății.

În speță, motivele invocate de apărare au vizat în principal dezacordul cu anumite acte procesuale și soluții adoptate de instanța de fond, împrejurări care, prin ele însele, nu demonstrează existența unei atitudini părtinitoare a judecătorului și nu constituie temei de recuzare în sensul art.33 din Codul de procedura penală.

În ceea ce privește faptul că cererea de recuzare a fost consemnată prin încheiere protocolară și anexată la materialele cauzei, Completul reține că această împrejurare nu a determinat o vătămare concretă a drepturilor procesuale ale inculpatului. Apărarea nu a demonstrat că această modalitate de soluționare a împiedicat exercitarea drepturilor sale procesuale, administrarea probelor sau realizarea unei examinări echitabile a cauzei.

Deși încheierea protocolară nu conține o motivare detaliată cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 34 alin. (5) CPP, această deficiență nu atrage automat desființarea sentinței, în lipsa stabilirii unei vătămări efective care să nu poată fi înlăturată în alt mod.

Or, examinarea ulterioară a cauzei demonstrează că inculpatul și apărătorul său au beneficiat de toate garanțiile procesuale, au avut posibilitatea de a formula cereri, de a administra

probe și de a-și expune poziția procesuală. Prin urmare, critica privind modul de soluționare a cererii de recuzare nu este de natură să afecteze legalitatea sentinței atacate.

Astfel, analizând solicitarea avocatului Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Armanu Pavel și avocatului Dandea Veaceslav în interesele inculpatului Dermenji Anatolie precum că inculpații urmează de a fi achitați de răspundere penală în baza art.332 alin.(1) din Cod penal, Completul de judecată o consideră ca neîntemeiat, deoarece circumstanțele indicate de către avocați, contravin materialelor cauzei și sunt combătute de probele procurorului.

Completul de judecată apreciază versiunea părții apărării precum că *procurorul prin învinuirea abstractă adusă atât față de Dermenji A. cât și Armanu P., se contrazice pe sine, și nu aduce nici o claritate cu privire la cele incriminate, atât cu privire la obiectul infracțiunii, cu privire la latura obiectivă, la subiectul infracțiunii și latura subiectivă, așa cum nici nu aduce concretizări specifice în actul de acuzare care să fie strict individuale față de Dermenji A. cât și Armanu P., ori lecturarea acestora demonstrează că ele sunt identice, ceea ce practic este imposibil din punct de vedere juridic, drept necredibilă și are drept scop evitarea sau eschivarea inculpaților de la răspunderea penală deoarece în instanța de judecată, atât apărarea, cât și inculpații nu au prezentat argumente suficiente pentru a dezbate argumentele și probele acuzării.*

Deși inculpații Armanu Pavel și Dermenji Anatoli nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, iar potrivit apelurilor înaintate se solicită achitarea inculpaților Armanu Pavel și Dermenji Anatoli, Completul de judecată consideră că vinovăția acestora se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de fond și verificate de instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 din Codul de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- Sesizarea IGP nr.34/14-1767 din 16.05.2023, cu copia Deciziei asupra cauzei contravenționale nr.D01 489654 din 17.03.2023 pe numele Procurorului șef al Procuraturii raionului Cahul, Vitali Cebotari, în ordinea art. 396 alin.(31) Cod contravențional în legătură cu dispunerea și efectuarea anchetei de serviciu înregistrată sub nr. 14/3838 din 20.04.2023 inițiată în baza pct. 50 sbp.5 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI (vol.I, f.d.3-5);

- Răspunsul DIE al IGP nr.34/14-2352 din 30.06.2023 din numele IGP al Direcției inspectare efectiv pe numele Procurorului în procuratura raionului Cahul, Dumitru Boghean (vol.I, f.d.9-10);

- Extras din sistemul informațional cu privire la Decizia agentului constatator nr.D01 489654 din 17.03.2023, pe numele Coișan Ion Ion în baza art. 236 alin.(1) Cod contravențional. Potrivit mențiunii, amenda în mărime de 225 lei a fost achitată la data de 19.03.2023 (vol.I, f.d.*****);

- Copia raportului ofițerului principal al SII a DIE, Dorin Modîrca din 20.04.2023, cu anexă pe 3 file (vol.I, f.d.14-17);

- Copia explicației din numele Coișan Ion din *****.05.2023 (vol.I, f.d.20);

- Copia încheierii privind rezultatele anchetei de serviciu al DIE a IGP din 13.05.2023. Potrivit încheierii privind rezultatele anchetei de serviciu al DIE a IGP din 13.05.2023 s-a propus

a finisa ancheta de serviciu înregistrată cu nr. 14/3838 din 20.04.2023. De sesizat Procuratura privind situația constatată în cazul Deciziei nr. D01482656 din 16 martie 2023 întocmit în privința lui Ostapenco Denis și Deciziei nr. D01 489654 din 17 martie 2023 întocmite în privința contravenientului Coițan Ion pentru intervenția corespunzătoare și aprecierea conform competenței în ordinea stabilită de art. 396 alin.(31) Cod contravențional (vol.I, f.d.23-32);

- Copia Registrului DP Sud a INSP, de primire-predare a mijlocului special de măsurat viteza „TruCam”, prin care se confirmă utilizarea de către Armanu Pavel și Lazarev Leonid, a aparatului „TruCam” nr.007495 (vol.I, f.d.34-36);

- Copia Registrului INP a IGP, de dislocare a forțelor, prin care se confirmă dislocarea la 13.****.2022, în intervalul orelor 07.00- 19.00, a echipajului de poliție format din Armanu Pavel și Lazarev Leonid, pe traseul R-32 Cahul- Balabanu, M-3, Ciumai-Vulcănești, cu automobilul Dacia Duster nr. MAI 9913, cu aparatul „Drager 0135” și „TruCam 7495” (vol.I, f.d.37-39);

- Copia fișei postului nr.2.9 166, a ofițerului Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al DP „Sud” a INSP (vol.I, f.d.41-46);

- Copia fișei postului nr.2.9-167, a subofițerului superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al DP „Sud” a INSP (vol.I, f.d.47-51);

- Copia extras din ordin IGP nr.71 ef. din 07.02.2023 privind numirea lui Armanu Pavel în funcție de ofițer al Serviciului Patrulare, Cahul, Taraclia, Vulcănești, al DP Sud a INSP (vol.I, f.d.53);

- Copia extras din ordin IGP nr.471 ef. din 29.10.2020, privind numirea lui Armanu Pavel în funcție de subofițer superior al Serviciului Patrulare, Cahul, Taraclia, Vulcănești, al DP Sud a INSP (vol.I, f.d.54);

- Copia Tabel de repartizare a forțelor și mijloacelor DP „Sud” a INSP al IGP la 17.03.2023, potrivit cărui Armanu Pavel și Dermenji Anatoli erau într-un schimb la 17.03.2023 (vol.I, f.d.55-57);

- Copia Tabel de repartizare a forțelor și mijloacelor DP „Sud” a INSP al IGP la 13.****.2022, potrivit cărui Armanu Pavel și Lazarev Leonid erau într-un schimb la 13.****.2022 (vol.I, f.d.58-59);

- Un disc magnetic DVD+R de model „Freestyle”, oferit prin răspunsul DIE al IGP nr.34/14-2352 din 30.06.2023, în care se conține înregistrarea video a încălcării comise de conducătorul automobilului de model „Opel Meriva” cu nr./î LV AL 342 (vol.I, f.d.60);

- Cartela transportului pe a/m Opel Meriva cu nr./î LV AL342 (vol.I, f.d.61);

- Extras din sistemul informațional pe Coițan Ion, privind traversarea frontierei de stat de către ultimul (vol.I, f.d.62);

- Extras al Poliției de frontieră pe Coițan Ion, privind traversarea frontierei de stat de către ultimul (vol.I, f.d.69);

- Ordonanță și proces verbal de colectare a mostrelor de semnături cu anexă, de la Dermenji Anatoli (vol.I, f.d.****4-****6);

- Ordonanță și proces verbal de colectare a mostrelor de semnături cu anexă, de la Armanu Pavel (vol.I, f.d.*****7-*****9);

- Ordonanță și proces verbal de colectare a mostrelor de semnături cu anexă, de la Coișan Ion (vol.I, f.d.120-122);

- Ordonanță din 06.10.23 și proces verbal din 09.10.23 de ridicare din Judecătoria mun. Chișinău, sector Rîșcani, a copiilor materialelor cauzei contravenționale în privința contravenientului Coișan Ion, și originalelor Acordului de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023, și Deciziei asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 489654 din 17.03.2023 (vol.I, f.d.124-125);

- Copiile materialelor cauzei contravenționale nr.D01 489654 din 17.03.2023, în privința contravenientului Coișan Ion (vol.I, f.d.126-137);

Corpuri delict: 1) Acord de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023; 2) Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 489654 din 17.03.2023 (vol.I, f.d.138-139);

Raport de expertiză judiciară (în domeniul grafoscopiei) nr.254 din 09.*****.2023, potrivit căruia: 1) Semnătură la rubrica „agent constator” din marginea inferioară a Acordului de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 încheiat între agentul constator Dermenji Anatoli și contravenientul Coișan Ion, a fost executată de numitul Dermenji Anatoli.

2) Cele cinci semnături la rubricile „6. Părintele/reprezentantul legal/apărătorul”, „semnătura” „semnătura contravenientului”, „contravenient”, din Acordul de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 încheiat între agentul constator Dermenji Anatoli și contravenientul Coișan Ion, au fost executate probabil de numitul Armanu Pavel.

Cauza de probabilitate se explică prin faptul că coincidențele stabilite sunt relativ stabile, și cantitatea lor nu este suficientă pentru o concluzie certă.

3) Semnătură la rubrica „18. Semnătura agent constator” din marginea inferioară a Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. DOI 489654 din 17.03.2023, a fost executată de numitul Dermenji Anatoli.

4) De răspuns dacă cele cinci semnături din numele contravenientului Coișan Ion, la rubricile „8. Părintele/reprezentantul legal/apărătorul”, „9. Interpret/traducător” „12. Obiecțiile și probele persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional:”, „semnătura persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional”, din Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. DOI 489654 din 17.03.2023, a fost executată de numitul Coișan Ion, nu a fost posibil.

Cauza de imposibilitate se explică prin faptul că, semnăturile se deosebesc după transcriere, conform metodicilor existente de efectuare a expertizelor semnăturilor, obiectele ce diferă după structură și compoziție nu pot fi supuse comparației.

Cu referire la faptul, dacă semnăturile nominalizate au fost sau nu executate de către numiții Dermenji Anatoli, Armanu Pavel, nu mă pot expune, deoarece nu am soluționat cert problema neautenticității lor.

5) De răspuns dacă cele cinci semnături din numele contravenientului Coișan Ion, la rubricile „6. Părintele/reprezentantul legal/apărătorul”, „semnătura” „semnătura

contravenientului”, „contravenient”, din Acordul de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 încheiat între agentul constatator Dermenji Anatoli și contravenientul Coițan Ion și cele patru semnături la rubricile „8. Părintele/reprezentantul legal/apărătorul”, „9. Interpret/traducător” „12. Obiecțiile și probele persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional”, „semnătura persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional”, din Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. DOI 489654 din 17.03.2023, au fost efectuate de una și aceeași persoană, nu a fost posibil.

- Cauza de imposibilitate se explică prin faptul că, semnăturile se deosebesc după transcriere, conform metodicilor existente de efectuare a expertizelor semnăturilor, obiectele ce diferă după structură și compoziție nu pot fi supuse comparației (vol.I, f.d.153-163);

- Răspunsul DP „Sud” al INSP nr.34/17/4-1048 din 25.10.2023, la care sunt anexate, copia extrasului din ordin nr.5 ef. din 04.05.2020 privind numirea lui Dermenji Anatoli în funcție de subofițer superior al Serviciului Patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al DP „Sud” al INSP al IGP și copia fișei postului nr.2.9 167 a subofițerului superior al Serviciului patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al DP „Sud” a INSP (vol.I, f.d.171; 173-178);

Raportul procurorului Dumitru Boghean din 04.01.2024 cu anexarea copiei de pe buletinul de identitate și permisul de conducere a lui Coițan Ion. (vol.I, f.d.182-184).

- Declarațiile martorului Miță Gheorghe potrivit căreia a indicat că dânsul în anul 2022 s-a aflat la volanul automobilului „Opel Meriva,, cu nr.LV AL 342, în satul Balabanu, raionul Taraclia și că anume el a încălcat limita de viteză stabilită, în momentul stopării. Totodată deși a recunoscut vina de comiterea contravenției și a solicitat întocmirea unui acord de colaborare pentru a beneficia de reducerea pedepsei, nu a fost întocmit actul de învinuire din motiv că polițistul nu avea blaturi și a fost lăsat să plece și că va fi citat ulterior. Cu toate acestea nu l-au mai chemat la poliție. La fel a menționat că nu cunoaște pe Coițan Ion și nu i-a transmis niciodată automobilul său. Martorul a mai declarat faptul că a fost identificat de către polițist în baza permisului de conducere și certificatul de înmatriculare, fapt care confirmă că inculpatul Armanu Pavel, era la curent cu identitatea șoferului real care a comis contravenția de depășire a limitei de viteză în localitate. (vol.II, f.d.60-61)

- Declarațiile martorului Lazarev Leonid potrivit căreia a indicat că inculpatul Armanu Pavel i-a fost coleg de serviciu. În anul 2022, fiind cu colegul Armanu Pavel, în satul Balabanu, raionul Taraclia, doar a fixat cu ajutorul aparatului „TruCam” TC 007495, depășirea limitei de viteză în localitate de un automobil marca „Opel”, numerele de înmatriculare înregistrate în raionul Leova și imediat s-a deplasat la al doilea automobil care la fel a depășit limita de viteză, pe care, la fel a fixat-o la același aparat. Tot atunci a transmis aparatul „TruCam” lui Armanu Pavel și a plecat cu mașina de serviciu după al doilea automobil cu scopul de a-l stopa, dar Armanu Pavel în acest moment a stopat primul automobil marca „Opel”, cu numerele de înmatriculare „Leova”. Ulterior Armanu Pavel, văzând că Lazarev Leonid se ceartă cu șoferul celui de-al doilea automobil, a lăsat automobilul „Opel” și a venit spre al doilea automobil unde era și Lazarev Leonid. După ce au documentat al doilea automobil, au văzut că primul automobil „Opel” a plecat într-o direcție necunoscută. Din cuvintele lui Armanu Pavel, a înțeles că, el

singur se va ocupa de prima mașină marca „Opel” și va căuta conducătorul auto pentru a fi documentat de încălcarea comisă. Ce a fost în continuare nu cunoaște, deoarece nu s-a interesat de cazul dat.

Astfel, din declarațiile martorului Lazarev Leonid rezultă faptul că anume inculpatul Armanu Pavel, a interacționat cu șoferul automobilului „Opel Meriva”, nr./î LV AL 342, Mîță Gheorghe și anume Armanu Pavel și-a asumat obligațiunea de a căuta și documenta șoferul. Prin aceleași declarații se confirmă că anume Armanu Pavel s-a înțeles și l-a rugat pe colegul său, polițistul Dermenji Anatoli să documenteze contravenția sus-menționată, având interes direct în acest sens. (vol.II, f.d.58-59)

Completul menționează că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.332 alin.(1) Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care este condiționată de încrederea publică în autenticitatea documentelor oficiale.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă documentul oficial autentic (în ipoteza înscrierii în documentele oficiale a unor date vădit false sau în ipoteza falsificării documentelor oficiale, presupunând modificarea conținutului unor documente oficiale autentice, nu însă introducerea în asemenea documente a constatărilor sau mențiunilor false) sau materia primă utilizată în vederea falsificării documentului oficial (în ipoteza falsificării documentelor oficiale presupunând contrafacerea acestora).

Totodată, produsul infracțiunii de fals în acte publice îl constituie documentul oficial fals.

Prin document se are în vedere entitatea care se particularizează prin următoarele caracteristici: 1) formează un tot unitar între suportul material sau electronic și informația fixată pe el; 2) informația pe care o poartă documentul se exprimă sub formă de text, înregistrare audio, imagine sau oricare altă formă care permite perceperea și identificarea univocă a informației în mod direct sau cu ajutorul unor mijloace tehnico-instrumentale ori programate; 3) destinația lui este de a fi transmis în timp și spațiu; 4) funcția lui este de a informa și a proba; 5) este întocmit de subiecți competenți; 6) este dotat cu mențiuni de formă și format determinate.

De asemenea, prin document oficial trebuie de înțeles documentul care: conține informații care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept; atestă fapte având relevanță juridică; circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației.

Prin document oficial trebuie să se înțeleagă inclusiv documentul electronic purtător de informații oficiale, în cazul falsificării documentului electronic oficial, este posibilă aplicarea art.332 din Codul penal.

În acest sens, documente oficiale sunt considerate: pașaportul; alte acte de identitate; permisul de conducere a mijlocului de transport; livretul militar; pașaportul tehnic asupra mijlocului de transport; polița de asigurare medicală; legitimația de pensionare; legitimația de veteran; carnetul de muncă; diploma de absolvire a unei instituții de învățământ; titlul executoriu; copia sentinței etc.

Noțiunea „document oficial” din art.332 din Codul penal are o întindere mai mare decât noțiunea „document oficial care acordă drepturi sau eliberează de obligații” din art.361 din Codul penal. Aceasta pentru că prima noțiune nu e restrânsă prin adaosul „care acordă drepturi sau eliberează de obligații” ce marchează cea de-a noua noțiune. De aceea, nu oricare document oficial acordă drepturi sau eliberează de obligații. În art.332 din Codul penal, prin „document oficial” se au în vedere și acele documente oficiale care nu acordă drepturi, nici nu eliberează de obligații, însă chiar și în această ipoteză documentele oficiale își păstrează calitatea de a produce consecințe juridice.

La caz, Completul este solidară cu concluzia instanței de fond potrivit căreia documentele oficiale falsificate reprezintă: Acordul de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 și Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 489654 din 17.03.2023, acțiunile de falsificare fiind stabilite prin concluzia Raportului de expertiză judiciară (în domeniul grafoscopiei) nr.254 din 09.*****.2023.

Subiect al infracțiunii poate fi persoana fizică responsabilă care a atins vârsta de 16 ani, deținând și calitatea specială de persoană publică. În acord cu alin.(3) art.123 din Codul penal, prin „persoană cu funcție de demnitate publică” se înțelege: persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova sau care este investită în funcție, prin numire sau prin alegere, de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, altă persoană cu funcție de demnitate publică stabilită prin lege; persoana căreia persoana cu funcție de demnitate publică i-a delegat împuternicirile sale.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că în temeiul Ordinului IGP nr.471 ef. din 29.10.2020, privind numirea lui Armanu Pavel, ultimul a fost numit, prin transfer, în funcție de subofițer superior al Serviciului Patrulare, Cahul, Taraclia, Vulcănești, al DP Sud a INSP (vol.I, f.d.54);

Ulterior, în temeiul Ordinului IGP nr.71 ef. din 07.02.2023 Armanu Pavel a fost numit în funcție de ofițer al Serviciului Patrulare, Cahul, Taraclia, Vulcănești, al DP Sud a INSP (vol.I, f.d.53);

În temeiul Ordinului nr.5 ef. din 04.05.2020 Dermenji Anatoli a fost numit în funcția de subofițer superior al Serviciului Patrulare Cahul, Taraclia, Vulcănești al DP „Sud” al INSP al IGP. (vol.I, f.d.171).

Subsecvent, potrivit acestor înscrisuri, se constată că Armanu Pavel și Dermenji Anatoli sunt subiecți ai infracțiunii, persoane publice conform art.123 alin.(2) din Codul penal, iar potrivit fișei postului cu atribuții de desfășurare a activităților de constatare a faptelor ilicite, de documentare a contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale potrivit legii, de executare a măsurilor de prevenire a infracțiunilor și contravențiilor atribuite Poliției conform legii.

Completul menționează că latura obiectivă în acțiunile inculpaților privind înscrierea în Acordul de colaborare seria DAC 01 nr.D 01489654 din 17.03.2023 și în Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 489654 din 17.03.2023, care sunt acte publice, a unor date vădit

false, rezultă din concluzia Raportului de expertiză judiciară (în domeniul grafoscopiei) nr.254 din 09.*****.2023 menționat supra.

Latura obiectivă în acțiunile inculpaților, comisă la data de 17 martie 2023 se confirmă și prin Tabelul de repartizare a forțelor și mijloacelor DP „Sud” a INSP al IGP la 17.03.2023, potrivit cărui Armanu Pavel și Dermenji Anatoli erau într-un schimb la 17.03.2023 (vol.I, f.d.55-57), data întocmirii Acordului de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 și în Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 489654 din 17.03.2023 deși, potrivit înregistrării video, trecută pe DVD+R de model „Freestyle încălcarea comisă de conducătorul automobilului de model „Opel Meriva” cu nr./î LV AL 342 a avut loc la data de 13 noiembrie 2022.

Subsecvent, în cazul de față, Completul constată că latura obiectivă a infracțiunii a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Această concluzie se fundamentează pe coroborarea logică și consecventă a probatoriului administrat în cauză. Elementul material se relevă în mod neechivoc prin declarațiile detaliate ale martorilor audiați pe parcursul procesului penal, ale căror relatări converg spre aceeași situație de fapt.

Nu pot fi reținute argumentele apelanților referitor la faptul că *„apărarea a avut și întrebarea cine anume este colaboratorul de poliție, sau colaboratorii de poliție ce a indicat că l-ar fi oprit, dacă îi cunoaște pe Armanu Pavel, Dermenji Anatoli sau pe Lazarev Leonid.*

În funcție de rezultate audierii acestui martor suplimentar, a menționat că poate apărea necesitatea și audierii a numitului Coițan Ion raportat la declarațiile martorului Miță Gheorghe.

*În aceeași cerere apărare a solicitat și citarea și audierea în calitate de martor a soției numitului Miță Gheorghe, după stabilirea identității acesteia urmare a audierii suplimentare a lui Miță Gheorghe, numele căreia nu îi este cunoscut. În coraport cu rezultate audierii acestor martori, apărarea menționează că poate apărea necesitatea audierii și a numitului Coițan Gheorghe, precum și a dispunerii unei expertize grafoscopice suplimentare, or, raportul expertizei judiciare existente la dosar și expertul nu a dat răspuns la o întrebare formulată chiar de procuror, și anume dacă semnăturile presupus a fi din numele lui Coițan Ion au fost executate de acesta sau nu, cauza fiind chiar conform rezultatelor expertizei lipsa suficientă a mostrelor, ne predispunerea mostrelor libere de scris”, or, concluzia Raportului de expertiză judiciară (în domeniul grafoscopiei) nr.254 din 09.*****.2023 în cumul cu alte probe demonstrează, implicarea în comiterea infracțiunii anume a inculpaților Armanu Pavel și cu Dermenji Anatoli.*

Deci, faptul că semnăturile din numele pretinsului contravenient Coițan Ion, în Acordul de colaborare nominalizat, a fost efectuat probabil de Armanu Pavel, demonstrează că semnăturile cu certitudine nu au fost efectuate de Coițan Ion. Iar faptul că semnăturile din numele pretinsului contravenient Coițan Ion, atât în Acordul de colaborare și cât și în Decizia asupra cauzei contravenționale, diferă între ele, demonstrează încă odată că, ele nu-i aparțin lui Coițan Ion, și au fost efectuate în lipsa acestuia, prin imitație de către ambii inculpați în coparticipare, pentru a evita o eventuală sancționare disciplinară a inculpatului Armanu Pavel, pentru ne-documentarea încălcării contravenționale indicate mai sus.

Concomitent, fapta de înscriere de către Armanu Pavel și Dermenji Anatoli în Acordul de colaborare seria DAC 01 nr. D 01489654 din 17.03.2023 și în Decizia asupra cauzei contravenționale seria nr. D01 489654 din 17.03.2023, a unor date vădit false, se confirmă prin Extrasul din sistemul informațional pe numele lui Coițan Ion, privind traversarea frontierei de stat de către ultimul, potrivit căruia ultimul nu s-a aflat pe teritoriul Republicii Moldova în perioada 14.01.2022-12.12.2022. (vol.I, f.d.62), respectiv fiind întemeiată concluzia instanței de fond potrivit căreia a reținut ca fiind întemeiat argumentul procurorului în etapa dezbaterilor judiciare precum că Coițan Ion, nu avea nici un interes să încheie un Acord de colaborare sau să accepte întocmirea în privința sa a Deciziei asupra cauzei contravenționale, în privința unei contravenții la care dânsul nu are nici o atribuție.

Referitor la criticile formulate de către apărare cu privire la pretinsa nulitate absolută a sentinței primei instanțe - argumentate prin faptul că ședința de judecată din data de 07.10.2024 s-ar fi desfășurat în absența inculpatului, cu încălcarea dispozițiilor art.321 din Codul de procedură penală, instanța de apel reține următoarele.

Examinând actele și lucrările dosarului prin prisma exigențelor instituite de art.321 din Codul de procedură penală, care reglementează obligativitatea participării inculpatului la judecarea cauzei, Completul reține că lipsa acestuia de la termenele indicate nu a fost de natură să vicieze întreaga procedură penală. Absență fizică a inculpatului la o singură etapă procesuală nu echivalează automat cu o privare de drepturi, atât timp cât procedurile legale de încunoștințare au fost îndeplinite riguros, iar asistența juridică a fost asigurată în mod efectiv pe parcursul procesului penal.

De asemenea, analizând punctual criticile invocate, instanța de apel constată că pretinsa neregularitate procedurală invocată de către apărare vizează, în mod exclusiv, incidentele circumscrise ședinței de judecată din data de 07.10.2024, respectiv modalitatea de audiere a martorului Lazarev Leonid. Sub acest aspect, este fundamental de reținut că hotărârea de condamnare pronunțată împotriva ambilor inculpați nu își găsește un fundament unic ori determinant în depoziția martorului menționat anterior.

Astfel, soluția primei instanțe nu a fost configurată în baza unor elemente probatorii izolate, ci este rezultatul direct al unui proces complex de cercetare nemijlocită, analiză logico-juridică și coroborare judicioasă a întregului ansamblu de probe legal administrate în cauză.

Prin urmare, chiar și în ipoteza unei sensibilități procedurale legate de un singur mijloc de probă, caracterul temeinic și legal al sentinței de condamnare rămâne pe deplin intact, fiind pe larg susținut de testul de coerență și suficiență al celorlalte probe din dosar, care confirmă dincolo de orice îndoială rezonabilă vinovăția inculpaților.

Totodată, după cum a fost menționat supra, ulterior inculpatul a participat nemijlocit la judecarea cauzei, fiind asistat de apărător și beneficiind de posibilitatea exercitării tuturor drepturilor procesuale prevăzute de lege, inclusiv de a formula cereri, obiecții și apărări în fața instanței. Prin urmare, desfășurarea ședinței din data de 07.10.2024 nu echivalează cu lipsirea inculpatului de participare la judecarea cauzei în ansamblul ei și nu a produs o vătămare iremediabilă a drepturilor acestuia.

E de menționat că apărarea nu a demonstrat în ce mod actele îndeplinite în acea ședință izolată i-au blocat definitiv posibilitatea de a-și dovedi nevinovăția, în condițiile în care cadrul legal ulterior i-a oferit toate instrumentele necesare pentru a repune în discuție orice chestiune litigioasă.

În speță, în opinia instanței de apel, apelanții nu au demonstrat că împrejurările factuale invocate s-ar circumscrie vreunui dintre cazurile de nulitate absolută expres și limitativ prevăzute de legea procesual penală. Aceștia nu au probat că deficiențele semnalate ar fi avut ca efect direct imposibilitatea absolută de exercitare a dreptului la apărare ori că acestea ar fi exercitat o influență determinată și vătămătoare asupra soluției pronunțate de prima instanță.

De asemenea, apelanții, în apelurile declarate, au solicitat generic constatarea ilegalității, inadmisibilității și nulității absolute a mai multor înscrisuri anexate la materialele cauzei penale. Cu toate acestea, din analiza motivelor invocate, se constată că aceștia s-au limitat la simple afirmații declarative și nu au adus nicio critică argumentată, fundamentată juridic sau factual, care să servească drept temei pentru constatarea nulității înscrisurilor respective.

Prin urmare, Completul atestă că probele cauzei în cumul coroborează între ele cu declarațiile martorilor, declarații ce nu pot fi puse la îndoială din punct de vedere a veridicității lor.

Astfel, Completul conchide că cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii și enumerate mai sus, dovedesc vinovăția inculpaților, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor procedurale și în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii înscrinate.

La caz, Completul de judecată **atestă lipsa temeiurilor legale** privind casarea sentinței și pronunțarea unei sentințe de achitare în privința inculpaților Armanu Pavel și Dermenji Anatoli.

Instanța de apel reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art.6 din Convenția Europeană, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția Republicii Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel relevă, că prima instanță corect a constatat că, în acțiunile inculpaților sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) din Codul penal, argumente pe care instanța de apel le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din circumstanțele indicate, Completul de judecată va respinge ca nefondate apelurile declarate de către avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Armanu Pavel și

avocatul Dandesh Veaceslav în interesele inculpatului Dermenji Anatolie, cu menținerea hotărârii atacate, reținând în acest sens că, această sentință este una legală și întemeiată, iar prin urmare careva temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

În baza celor expuse și conducându-se de prevederile art.414, art.415 alin.(1) pct.1), lit.c), art.417-418, 422 din Codul de procedură penală, *Completul de judecată*

D E C I D E:

Se resping ca nefondate apelurile declarate de către avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Armanu Pavel și avocatul Dandesh Veaceslav în interesele inculpatului Dermenji Anatolie.

Se menține sentința Judecătoriei Cahul sediul central din 21 ianuarie 2026, în cauza penală privind acuzarea lui Armanu Pavel și Dermenji Anatolie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) din Codul penal.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la comunicarea deciziei integrale.

Președinte de ședință, judecător:

Judecător:

Judecător:

Mironov Andrei

Hudoba Valeri

Colev Grigori